Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2051 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 4 decembrie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

M. RAMURA şi P. FLORIAN: Calea bunăstării (pag. 2-a).
Ce am văzut în U.R.S.S.:
Acad. A. KREINDLER: Prin institutele medicale (pag. 2-a).
Ing. MIRCEA PODANI: Kahovka (pag. 2-a).
TRAIAN BADULESCU: Intoarcerea lui Pirieci (pag. 2-a).
C. TEODORIU: Dinu Lipatti (pag. 2-a).
FLORICA TEODORU: Arta unor păpuşari cu o veche tradiţie (pag. 2-a).
„Marea Lege prin care tinereţea-nfloreşte..." (fototext) (pag. 3-a).
Recepţie în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov la Rangoon (pag. 3-a).
Situaţia politică în Franţa (pag. 3-a).
PUIU NICOLAE: Reuniunea fruntaşilor (pag. 4-a).
I. ANDRONACHE: La vînătoare de urşi (pag. 4-a).
I. ISAIIA: Palavragiul — portret satiric (pag. 4-a).

MAREA LEGE A POPOARELOR SOVIETICE

VASILI ULIANOVICI GULIAEV a trecut de 60 de ani. Pe cînd abia împlinise nouă ani, „a ieşit între oameni", cum se spunea pe atunci în Rusia ţaristă. Cîte umilinţe, cîte bătăi, cîte lacrimi a înghiţit Vasili Ulianovici pînă să vadă însă cu adevărat lumina libertăţii!...

Copiii lui Vasili Ulianovici au avut parte de altă tinereţe. Doi fii lucrează împreună cu tatăl lor la uzina de automobile „Stalin". Sînt muncitori de frunte. O fată, după ce a terminat şcoala tehnică, a plecat în Altai, la desţelenirea pămînturilor. Are casă nouă, s-a măritat. Cei ce au rămas în Moscova au primit nu de mult o locuinţă nouă, iar familia — din economiile ei — şi-a clădit o vilă în afara oraşului şi şi-a cumpărat o maşină „Pobeda".

Fiii lui Vasili Ulianovici au cunoscut o copilărie fericită şi o tinereţe luminoasă pentru că s-au născut după ce tunurile „Aurorei" au vestit omenirii că în Rusia muncitorii, sfărîmînd pentru totdeauna lanţurile capitalismului, ale exploatării, au devenit stăpîni pe soarta lor.

Cuceririle Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, cît şi cele care i-au urmat, au fost consfinţite în legea legilor poporului sovietic — Constituţia U.R.S.S. Constituţia sovietică garantează lui Vasili Ulianovici, copiilor săi, celor două sute de milioane de oameni sovietici dreptul la o viaţă liberă, fericită.

Se împlinesc în ziua de 5 decembrie 19 ani de cînd a fost adoptată Constituţia U.R.S.S.

Legea supremă a statului sovietic este o luminoasă mărturie a victoriei socialismului pe a şasea parte a globului pămîntesc, a victoriei ideilor de pace şi înfrăţire între popoare care animă pe oamenii sovietici. Constituţia Uniunii Sovietice consfinţeşte desfiinţarea exploatării omului de către om şi afirmă proprietatea întregului popor asupra uzinelor, băncilor, pădurilor, pămîntului. Ea proclamă principiul fundamental al socialismului „de la fiecare după capacitatea sa, fiecăruia după munca sa".

Constituţia sovietică garantează tuturor cetăţenilor U.R.S.S. dreptul la muncă şi la salariu egal pentru muncă egală. In anii puterii sovietice munca a încetat să mai fie ceea ce a fost în vremea ţarismului — un jug, o obidă. Munca pentru oamenii sovietici este o chestiune de onoare, de glorie, de eroism.

Prin munca lor oamenii sovietici au făcut din ţara lor o mare putere industrială. In ultimii cinci ani, nivelul producţiei industriale a crescut cu 184 la sută.

Un mare avînt l-a luat în U.R.S.S. agricultura.

Creşterea producţiei industriale şi agricole a dus la o radicală îmbunătăţire a nivelului de trai al cetăţenilor sovietici.

Muncitorii, colhoznicii, intelectualii sovietici au dreptul la odihnă. Lor le sînt puse la dispoziţie sanatorii şi case de odihnă în cele mai pitoreşti locuri din ţară.

Constituţia sovietică proclamă şi garantează poporului drepturi şi libertăţi depline pe care numai orînduirea socialistă le poate garanta. Un exemplu grăitor este dreptul oamenilor sovietici de a participa la conducerea treburilor obşteşti. Nu există nici o ţară capitalistă în care un număr atît de mare de oameni simpli să ia parte la conducerea statului. Mai mult de 1.500.000 de cetăţeni sovietici sînt deputaţi în sovietele unionale, republicane şi locale. Totodată constituţia sovietică asigură poporului libertatea presei, a cuvîntului, a întrunirilor şi le garantează din punct de vedere material prin faptul că tipografiile, sălile de întrunire, mijloacele de culturalizare, se află în întregime în proprietatea oamenilor muncii.

Rusia ţaristă era numită „închisoarea popoarelor". Revoluţia din Octombrie a sfărîmat jugul naţional, dînd libertate popoarelor care convieţuiesc în U.R.S.S. într-o strînsă şi frăţească unitate.

Tineretul sovietic se bucură de cele mai largi drepturi. Lui îi sînt deschise toate căile spre viitor, lui i se garantează dreptul la muncă şi odihnă, poate participa la conducerea statului, el are cele mai largi posibilităţi de a învăţa, de a creşte. Institutele de învăţămînt superior din U.R.S.S. au anul acesta 1.850.000 de studenţi, aproximativ tot atîţia studenţi cîţi sînt în toate ţările capitaliste din Europa, luate împreună. Anul acesta şcolile de 10 ani au fost absolvite de un număr de tineri de trei ori şi jumătate mai mare ca în 1950. O statistică recentă a arătat că în U.R.S.S. din trei oameni, unul învaţă. De asemenea drepturi nu se bucură tineretul cinstit în nici o ţară capitalistă.

Constituţia sovietică este o fereastră deschisă spre viitor, însufleţind popoarele din ţările capitaliste, coloniale şi dependente în lupta lor pentru drepturile democratice. Ea dovedeşte superioritatea democraţiei socialiste sovietice, asupra democraţiei burgheze mincinoase, profund ostile oamenilor muncii, apărătoare a intereselor unui pumn de exploatatori. Din orice comparaţie cu Constituţia sovietică — constituţiile statelor capitaliste ies zdrobite, aşa cum adevărul zdrobeşte minciuna, cinstea nimiceşte ipocrizia.

Pentru ţările de democraţie populară Constituţia sovietică este o minunată pildă. Poporul nostru, eliberat de către glorioasa armată sovietică, are o Constituţie ce consfinţeşte drepturile sale. Oamenilor muncii din oraşele şi satele patriei noastre le sînt asigurate dreptul la muncă, la odihnă precum şi toate libertăţile cetăţeneşti, pe care ei sînt ferm hotărîţi să le apere, să le consolideze neîncetat.

...19 ani au trecut de cînd a fost adoptată Constituţia sovietică, 19 ani de muncă însufleţită, de luptă, de victorii. Libertăţile şi îndatoririle consfinţite în Constituţie au dat şi mai mare imbold popoarelor U.R.S.S. în lupta lor pentru construirea comunismului. Oamenii sovietici sînt mîndri de constituţia lor, căci ea — după cum spunea bătrînul acîn Djambul —

„...în inimă-ţi cîntă, ea inimă-ţi creşte.
Marea Lege prin care tinereţea-nfloreşte,
Marea Lege ce smulge şi firii minuni, —
Spor ne dă şi victorii, cinste-n lume-cununi
Pentru fiii poporului, harnici şi buni".

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

cu privire la reducerea preţurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum

In anul 1955, s-au obţinut noi succese pe linia dezvoltării continue a economiei naţionale pe drumul socialismului.

Prin munca plină de elan şi patriotism a oamenilor muncii de la oraşe şi sate, în frunte cu clasa muncitoare — sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn — primul nostru plan cincinal a fost realizat pe ansamblul producţiei industriale, înainte de termen — în prima jumătate a lunii noiembrie.

Ca urmare a creşterii an de an a acumulărilor băneşti, bugetele au fost realizate excedentar, asigurînd finanţarea întregii activităţi economice şi a acţiunilor social-culturale.

Toate aceste realizări economice şi financiare au creat condiţii pentru efectuarea unei noi reduceri de preţuri — a 2-a în acest an — la unele mărfuri de larg consum; încă în luna noiembrie a.c. a fost redus preţul mălaiului. Aceste reduceri de preţuri vor contribui la îmbunătăţirea nivelului de trai al clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii.

In scopul ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii, Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne

HOTARAŞTE:

ART. 1. — De la data de 5 decembrie 1955, se efectuează următoarele reduceri de preţuri cu amănuntul:

	Procentul de reducere
— Confecţii din ţesături de lînă pentru bărbaţi (paltoane, raglane, pardesie, costume, sacouri etc.)	5%—24%
— Confecţii din ţesături de lînă pentru femei (paltoane, raglane, pardesie, jachete, taioare, rochii etc.).	5%—20%
— Confecţii din ţesături de lînă (uniforme civile) în medie	10%
— Mobilă din lemn (studiouri, dormitoare, sufragerii, mese, scaune, dulapuri, mobilă pentru copii, mobilă pentru bucătărie etc.).	10%
— Pălării (în medie)	12%
— Biciclete din producţie internă	20%
— Maşini de cusut din producţie internă	10%
— Patefoane	25%
— Ceasornice de mînă	10%
— Ceasornice deşteptătoare	10%
— Aparate de fotografiat	10%
— Articole din porcelan şi faianţă fină	10%
— Articole din policlorură de vinil	15%
— Poşete şi serviete din piele artificială	15%
— Articole de menaj din aminoplast	15%
— Articole de menaj din bachelită	15%
— Lacuri şi vopsele	10%
— Jucării din lemn şi textile	10%
— Lignit blocuri alese	25%
— Petrol lampant (în medie)	14%
— Săpun de rufe (în medie)	15%
— Săpun semitoaletă „Cheia"	16,6%

ART. 2. — De la data de 1 ianuarie 1956 se efectuează următoarele reduceri de preţuri cu amănuntul:

— Medicamente (în medie)	10%
— Manuale didactice, cărţi ştiinţifice, politice şi beletristice (în medie)	10%

ART. 3. — Ministerul Comerţului Interior şi Ministerul Culturii vor stabili, pe baza reducerilor prevăzute în prezenta Hotărîre, noile preţuri cu amănuntul, la mărfurile specificate la art. 1 şi 2 de mai sus.

ART. 4. — Ministerul Sănătăţii va întocmi listele de preţuri şi lista taxelor farmaceutice astfel ca la data de 1 ianuarie 1956 să se aplice noile preţuri reduse, conform prevederilor art. 2 din prezenta Hotărîre.

ART. 5. — Ministerul Finanţelor, împreună cu Ministerul Comerţului Interior, vor comunica ministerelor producătoare lista uniformelor civile din ţesături de lînă ale căror preţuri se reduc, conform prevederilor art. 1 din prezenta Hotărîre.

ART. 6. — Ministerul Culturii va organiza în luna decembrie 1955 „Luna cărţii" în care interval se va acorda o reducere medie de 15%.

ART. 7. — Ministerul Comerţului Interior, Ministerul Culturii şi Ministerul Sănătăţii vor lua măsurile organizatorice necesare pentru aplicarea noilor preţuri la datele şi în condiţiunile prevăzute în prezenta Hotărîre.

★

Această reducere de preţuri este rezultatul succeselor obţinute în dezvoltarea şi întărirea economiei naţionale. Pentru a asigura şi în viitor condiţiile efectuării unor noi reduceri de preţuri, este necesar să se ducă o luptă perseverentă pentru sporirea necontenită a producţiei industriale şi agricole, pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea simţitoare a preţului de cost precum şi pentru asigurarea unei rentabilităţi cît mai ridicate a întreprinderilor, folosindu-se cît mai deplin toate posibilităţile şi resursele economiei noastre. Aceasta este singura cale justă şi posibilă a ridicării nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

Preşedintele Consiliului de Miniştri
CHIVU STOICA

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Egiptului Gamal Abdel Nasser va vizita Republica Populară Romînă

La 15 octombrie a.c. tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. a adresat următoarea scrisoare preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Egiptului, dl. Gamal Abdel Nasser.

Domnule Preşedinte,

In dorinţa de a dezvolta legăturile de prietenie şi colaborare ce există între ţările noastre, am onoarea de a vă invita în numele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, să vizitaţi ţara noastră ca oaspete al guvernului romîn.

Sperăm, excelenţă, că vizitele pe care le veţi face în Europa în ţările vecine nouă vor fi un bun prilej pentru această vizită în Republica Populară Romînă.

Rămîne la aprecierea dvs. alegerea datei cînd această vizită ar putea să aibă loc.

Permiteţi-mi, vă rog, excelenţă, să vă exprim cu acest prilej cele mai bune urări pentru dvs personal şi pentru poporul egiptean.

Preşedinte al Consiliului de Miniştri
al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

★ ★

La 2 decembrie a.c., însărcinatul cu afaceri al Egiptului la Bucureşti a remis următoarea scrisoare de răspuns din partea preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Egiptului:

Cairo, 15 noiembrie 1955

Domnule Preşedinte,

Sînt viu mişcat de amabila invitaţie pe care aţi binevoit să mi-o adresaţi în numele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne de a vizita scumpa dumneavoastră ţară.

Această invitaţie, făcută în scopul de a dezvolta relaţiile de prietenie şi de colaborare între ţările noastre, o accept cu mare plăcere şi sper că vizita mea, a cărei dată o voi fixa într-un viitor apropiat, va contribui la strîngerea mai mult a acestor legături de prietenie.

Mulţumindu-vă pentru acest gest prietenesc, folosesc acest prilej pentru a exprima cele mai bune urări ale mele pentru fericirea dvs. personală şi pentru prosperitatea poporului romîn.

Preşedintele Consiliului de Miniştri
al Republicii Egiptului
GAMAL ABDEL NASSER

In cinstea Congresului partidului

Fabrica din Moldova a dat primele cantităţi de penicilină

Joi, 1 decembrie, în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., fabrica de antibiotice din Moldova a dat primele cantităţi de penicilină.

Alături de constructori aşteptau cu aceeaşi emoţie să vadă primele flacoane cu penicilină fabricată în R.P.R. ingineri chimişti, doctori, precum şi specialiştii sovietici care au ajutat la ridicarea acestui important obiectiv prevăzut în planul cincinal.

Un aspect obişnuit prins din activitatea de fiecare zi a unui slujitor a lui Esculap: o soră încarcă o seringă cu soluţia vindecătoare a antibioticului. Dar astăzi, lucrul acesta mărunt, obişnuit, capătă un sens nou, sticluţa conţine praful cristalin din primele cantităţi de penicilină fabricată în ţara noastră.

Antibioticul este de o calitate superioară, iar capacitatea de producţie a fabricii dotate cu utilaj modern importat din U.R.S.S. va acoperi cu prisosinţă nevoile interne şi o apreciabilă cantitate va fi rezervată exportului.

Termocentrala de la Doiceşti produce cu întreaga sa capacitate

Termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej" Doiceşti a început să producă energie electrică cu întreaga sa capacitate. De 5 ani de zile muncitorii trusturilor „Energo-construcţia" şi „Electro-montaj" au lucrat cu abnegaţie pentru punerea în funcţiune în termenul stabilit a celor 6 turbogeneratoare. Primele două au fost date producţiei la 2 ani după începerea lucrărilor, al 3-lea în cinstea celui de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Bucureşti, alte două în cursul anului trecut şi acum, în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., constructorii acestei mari unităţi energetice au dat în folosinţă cel de al 6-lea şi ultimul turbogenerator.

Cu aceasta s-a terminat construcţia termocentralei „Gh. Gheorghiu-Dej" de la Doiceşti. Ea este cea mai mare centrală electrică construită pînă acum în ţara noastră.

Realizarea acestui principal obiectiv din planul de electrificare a ţării se datoreşte colaborării socialiste dintre ţara noastră şi Republica Cehoslovacă.

Şantierul acestei mari construcţii energetice a constituit o adevărată şcoală de calificare. Experienţa dobîndită în montarea marilor agregate a fost îmbogăţită în fiecare an. Ultimul turbogenerator a fost montat în mai puţin de 3 luni, faţă de 7 luni cît a cerut montarea primului turbogenerator.

Stau la loc de frunte numele inginerilor Isac Toma, conducătorul lucrărilor de construcţii, şi Ion Gropnic, conducătorul lucrărilor de montaj, ale maiştrilor Ilie Dobre, Dumitru Barteş, Constantin Dumitru, Ilie Nicola şi Florea Stegărescu, ale muncitorilor Ion Rotaru, Ion Marin şi ale altor constructori.

Astăzi, termocentrala din Doiceşti furnizează uzinelor din Bucureşti, schelelor petrolifere şi întreprinderilor industriale din Valea Prahovei, uzinelor din Oraşul Stalin şi din alte centre industriale sute de milioane de kilowaţi ore energie electrică.

Un nou tip de motor pentru tractorul K. D.

ORAŞUL STALIN. Constructorii de tractoare de la uzina „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin raportează cu mîndrie că şi-au îndeplinit unul din principalele angajamente luate în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.: realizarea unui motor cu o putere sporită pentru tractoarele K.D. Datorită muncii pline de avînt depusă de un colectiv de ingineri şi tehnicieni, care a elaborat într-un timp record planurile privind modificarea constructivă a vechiului tip de motor, au putut fi realizate, cu 20 zile înainte de termen, primele 4 motoare de 45 C.P.

Noul tip de motor se deosebeşte de cel cu care este înzestrat tractorul K.D. 35. Cilindrii au un diametru de 105 mm., în loc de 100 mm. cît au la vechiul motor, supapele de admisie au fost mărite şi s-au făcut modificări corespunzătoare la radiatorul de apă.

Supus la probe, noul tip de motor a arătat calităţi deosebite. Astfel, el lucrează cu 1.500 ture pe minut iar printr-un reglaj special al pompei de injecţie se realizează un consum de combustibil mult mai redus.

Motorul de 45 C.P. poate fi folosit şi în alte scopuri industriale.

Noi cîntece ale compozitorilor noştri

Compozitorii închină cele mai frumoase imnuri şi cîntece de viaţă nouă şi luminoasă celui de al II-lea Congres al P.M.R. „Tu drag partid muncitoresc" de Ion Chirescu, pe versuri de A. Toma, „Mesaj" de Alfred Mendelsohn, pe versuri de Mihai Beniuc, „Partidul" de Vasile Popovici, pe versuri de Eugen Frunză, „Slavă partidului drag" de Radu Drăgan pe versuri de Sorin Lepa, „Slavă ţie partid iubit muncitoresc" de T. Bratu, pe versuri de Mihai Beniuc şi altele au fost prezentate zilele acestea Uniunii Compozitorilor din R.P.R. în cadrul celui de al II-lea Concurs de creaţie muzicală organizat în cinstea Congresului.

Compozitorii noştri au găsit un bogat izvor de inspiraţie în cîntecele populare.

(Agerpres).

Pîlnia turbinei pe care o strunjeşte utemistul Vogel Jackye, de la fabrica „21 Decembrie" din Rădăuţi, este aşteptată cu nerăbdare de o centrală electrică.

Strungarul şi-a luat angajamentul ca în cinstea Congresului partidului să termine pîlnia turbinei înainte de termen.

Tunelul de la Bicaz va fi străpuns în curînd

BICAZ. — In lupta cu muntele, harnicii constructori ai tunelului de aducţiune de la hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz au înaintat în primele două zile ale lunii decembrie cu încă 19 m. liniari.

Brigada de la tunel intrare condusă de Gavrilă Paşca a realizat încă 10 m. liniari, iar brigada condusă de Ştefan Roma de la tunel ieşire a înaintat cu 9 m. liniari. Cu această nouă victorie a tuneliştilor au mai rămas pînă la străpungerea tunelului 50 m. liniari.

Succesele tinerilor siderurgişti hunedoreni

HUNEDOARA. 14 brigăzi de tineret de la combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara au raportat îndeplinirea planului anual de producţie.

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R., tinerii siderurgişti obţin realizări tot mai de seamă. Printre brigăzile fruntaşe se află acelea conduse de utemiştii Valer Lăbuneţ şi Florian Jurcă. In cursul lunii noiembrie, brigăzile de tineret conduse de Ion Savu şi Iosif Gherman de la secţia construcţii metalice şi-au depăşit planul anual cu 90 şi respectiv 80 la sută. Utemiştii Cazimir Pescaliuc şi Ioana Pană, frezor la secţia mecanică, depăşesc cu regularitate planul cu 40 şi 70 la sută. Rezultatele obţinute de tinerii din combinat se datoresc în mare măsură bunei organizări a muncii şi activităţii celor 24 posturi utemiste de control care funcţionează în combinat.

In vederea sporirii continue a producţiei de metal au luat fiinţă în cursul lunii noiembrie alte 21 brigăzi de tineret la fabrica de aglomerare, cocserie şi termocentrala electrică.

Tinerii siderurgişti de la Hunedoara au adunat în ultimele două luni peste 60.000 kg. de fier vechi.

(Agerpres).

Ce am văzut în U. R. S. S.

* *

Prin institutele medicale

Acad. A. Kreindler

Am fost în două rînduri în Uniunea Sovietică și am avut posibilitatea să vizitez un mare număr de institute științifice medicale din Moscova, Leningrad și Kiev. Am putut să-mi dau seama de realizările lor. Ele sînt o expresie grăitoare a faptului că grija pentru sănătatea omului constituie în statul sovietic o preocupare continuă, de mare însemnătate. Aceste institute sînt un model de felul cum trebuie să fie organizat un institut de cercetări științifice care nu pierde nici un moment din vedere faptul că principalul scop al preocupărilor lui trebuie să fie descoperirea unor metode terapeutice din ce în ce mai eficace și cu largă aplicare practică.

Am văzut cum se lucrează în Institutul de neurochirurgie „Burdenko" al Academiei de științe medicale din Moscova, condus de academicianul Egorov. Aci se operează în cele mai perfecte condiții bolnavi care au tumori ale creierului. Competența personalului medical, meticulozitatea depusă în alcătuirea foii de observație clinică a bolnavului, numărul mare de cercetări clinice și de laborator care se fac înaintea intervenției chirurgicale pentru a pune un diagnostic cît mai precis și a determina cît mai exact care este cea mai potrivită cale operatorie, tehnica chirurgicală, îndemînarea chirurgului constituie toate un exemplu de felul în care trebuie executată o intervenție pe creerul omului. Institutul are un număr foarte mare de laboratoare de fiziologie experimentală, de electrofiziologie și electroencefalografie, de morfologie a sistemului nervos, de biochimie și altele, care fac cercetări neîncetate pentru a adînci cunoștințele teoretice în privința funcționării creierului și pentru a aplica apoi aceste descoperiri la problemele practice pe care le ridică operațiile pe creierul omului.

Un alt mare institut pe care l-am vizitat atît la prima cît și la a doua călătorie în Uniunea Sovietică este Institutul de Fiziologie „I. P. Pavlov" al Academiei de Științe a U. R. S. S. din Leningrad, institut condus de academicianul G. M. Bîkov. Este același institut în care a lucrat cea mai mare parte a vieții sale marele savant Pavlov. Institutul are un număr mare de secțiuni în care lucrează savanți sovietici cu reputație mondială cum sînt academicianul Kupalov, Biriukov, Maiorov și mulți alții. Institutul are o însemnată stațiune experimentală la Koltuși, o mică localitate în vecinătatea Leningradului. Această stațiune constituie ea însăși un orășel, deoarece are un număr mare de laboratoare experimentale cu mulți colaboratori științifici. Se poate spune că prin amploarea lui și prin felul în care este organizat, Institutul de Fiziologie din Leningrad cu laboratoarele de la Koltuși este unic în lume. Interesant este de menționat faptul că chiar un institut ca acesta care se ocupă cu studii teoretice de fiziologie are clinici de boli ale sistemului nervos, astfel că preocupările oamenilor de știință care lucrează în acest institut nu sînt numai de ordin pur teoretic, ci și de ordin practic. Astfel, profesorul Maiorov, un elev al lui Pavlov, nu este numai un cercetător în domeniul fiziologiei scoarței creierului ci și un distins clinician, interesat în toate problemele pe care le ridică tratamentul bolilor sistemului nervos la om. Chiar de curînd am avut un schimb de vederi cu profesorul Maiorov într-o problemă de clinică neurologică din domeniul nevrozelor.

Uniunea Sovietică este o țară mare, o țară puternică. Uniunea Sovietică este puternică însă nu numai prin mărimea ei, prin industria ei grea, prin organizarea ei economică și socială unică în lume, ci și prin mărețele ei cuceriri în domeniul vieții spirituale, prin cuceririle ei în domeniul științei, în domeniul literelor și artelor. Aportul adus de savanții sovietici în domeniul tuturor ramurilor științei este uriaș și el servește nu numai la îmbunătățirea condițiilor de viață ale omului sovietic, ci și la îmbunătățirea vieții omului de pe întreg globul pămîntesc.

Kahovka

Ing. Mircea Podani
candidat în științe tehnice

Nu de mult, ziarele au publicat un comunicat în care se anunța că a fost dat în exploatare, cu un an înainte de termen, primul din cele șase agregate ale hidrocentralei Kahovka. Comunicatul acesta mi-a umplut inima de bucurie. Am și acum proaspătă în minte imaginea șantierului acestei uriașe construcții pe care am vizitat-o în urmă cu cîtva timp.

...Puterea instalată a acestei centrale este de 250.000 kilowați, iar producția medie de energie anuală va fi de 1,2 miliarde kilowați-oră. In afară de scopul energetic, centrala mai are și un alt important rol în economia Uniunii Sovietice: apa acumulată în spatele barajului va permite irigarea unei enorme suprafețe de pămînt. De asemenea, crearea lacului de acumulare de 250 km. lungime va permite navigația cu vase mari de la portul Herson pe Marea Neagră la Zaporojie. Se vor dezvolta mari pescării în jurul lacului de acumulare care poate fi numit pe drept cuvînt o mare artificială. Astfel această centrală hidroelectrică va fi o puternică bază pentru dezvoltarea industriei și agriculturii din sudul Ucrainei și Crimeea. Energia electrică de aici va alimenta sute de fabrici, localități, colhozuri, sovhozuri și S.M.T.-uri din regiunea Niprului. De asemenea, liniile de înaltă tensiune vor permite alimentarea centrelor miniere de la Krivoirog, din Donbass, precum și a fabricilor din Dnepropetrovsk și Nicolaev.

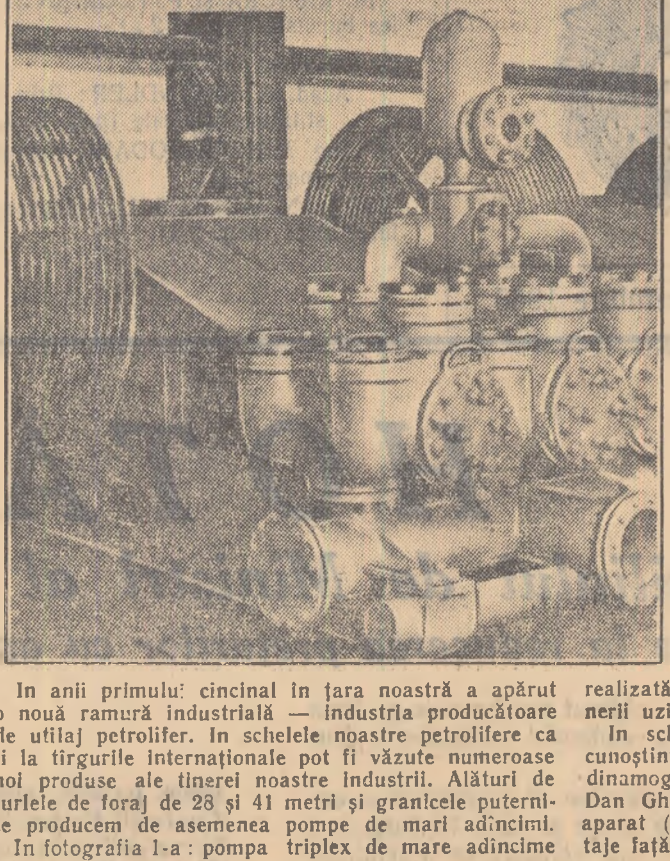
La construirea barajului au fost turnați 1.200.000 metri cubi de beton, s-au instalat peste 100.000 tone construcții metalice și 30 tone palplanșe. Pentru partea nebetonată a barajului s-au deplasat mai mult de 35 milioane metri cubi de pămînt. Toate aceste lucrări imense au fost posibile datorită metodelor înaintate de lucru și mecanizării aproape complecte a tuturor lucrărilor.

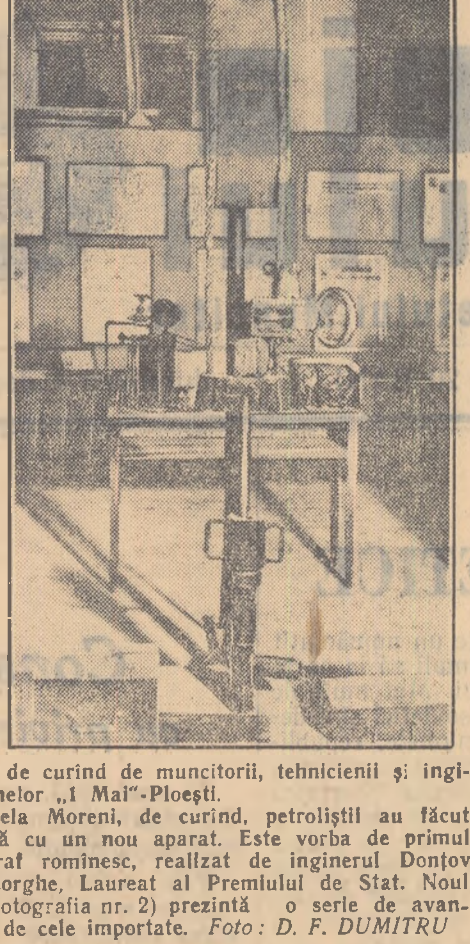
Succesul constructorilor centralei Kahovka poate fi considerat pe bună dreptate succesul întregii industrii sovietice. Numai la furnizarea materialelor și aparaturii au contribuit peste 300 de întreprinderi. Pe șantier s-au folosit camioane basculante de 25 tone, macarale grele, hidromonitoare de mare capacitate, buldozere și un întreg parc de mașini. Transportul betonului a fost mecanizat în proporție de 95,6 la sută. S-a aplicat cu succes betonarea în blocuri mari de 8.000 m.c. Palplanșele au fost introduse prin vibrații de înaltă frecvență. S-au folosit în mare cantitate piesele prefabricate din beton armat, în special la camerele ecluzei.

Constructorii centralei au avut multe greutăți de întîmpinat, datorită mai ales condițiilor hidrogeologice nefavorabile. De asemenea, primăvara tîrzie din acest an și creșterea apelor au îngreunat închiderea albiei Niprului. Prin munca neprecupețită și entuziasmul constructorilor — caracteristic oamenilor sovietici — ei au reușit să învingă aceste greutăți.

Inainte de a încheia, vreau să arăt că alături de muncitorii și specialiștii mai în vîrstă, tineretul de la Kahovka a lucrat neobosit în toate sectoarele hotărîtoare ale șantierului. In combinatul școlar de pe lîngă șantier au fost calificați mii și mii de oameni. Aici există de asemenea și o filială a institutului hidrotehnic din Odesa unde învață 400 de studenți. Organizația comsomolistă a reușit să mobilizeze întreaga energie creatoare, entuziasmul și hotărîrea tinerilor la îndeplinirea înainte de termen a construcțiilor hidrocentralei. Comsomoliștii au fost printre primii și în întrecerea socialistă cu constructorii de pe marile șantiere de la Kuibîșev, Stalingrad și Gorki de pe Volga. Printre cei mai buni comsomoliști de pe șantier sînt și hidromecanizatorul Leonid Sirotkin, constructorul Naidîș, Ivan Climenco și mulți alții.

IN ANII CINCINALULUI

In anii primului cincinal în țara noastră a apărut o nouă ramură industrială — industria producătoare de utilaj petrolier. In schelele noastre petrolifere ca și la tîrgurile internaționale pot fi văzute numeroase noi produse ale tinerei noastre industrii. Alături de turlele de foraj de 28 și 41 metri și granicele puternice ce producere de asemenea pompe de mari adîncime.

In fotografia 1-a: pompa triplex de mare adîncime realizată de curînd de muncitorii, tehnicienii și inginerii uzinelor „1 Mai"-Ploești.

In schela Moreni, de curînd, petroliștii au făcut cunoștință cu un nou aparat. Este vorba de primul dinamograf romînesc, realizat de inginerul Donțov Dan Gheorghe, Laureat al Premiului de Stat. Noul aparat (fotografia nr. 2) prezintă o serie de avantaje față de cele importate. *Foto: D. F. DUMITRU*

Intoarcerea lui Pîrleci

Nicolae Pîrleci e un flăcău de nouăsprezece ani, dar cine-l vede pentru prima dată mînuind cu atîta pricepere ciocanul matrițer de 1.000 kg. de la uzinele 23 August din Capitală se va mira: „dar e încă un copil". Este și natural să gîndească așa. Pare un băiețandru de cinsprezece ani, vioi cu părul răvășit și gata să rîdă cu poftă de orice glumă. Dar din clipa în care a intrat în schimb, nu mai zîmbește, devine uneori grav și comandă celorlalți forjori din echipă, scurt sau numai prin semne. E șef de echipă!

Cu cîteva săptămîni în urmă Pîrleci se supărase pe meserie, pe atelier, pe ciocan, pe oameni, pe tot! Vroia să plece cu orice chip de aici. Auzise el că la turnătorie ar fi așa și pe dincolo. Și-a cerut trei zile în șir să fie trecut la turnătorie. Pînă la urmă Pîrleci a ajuns să se sfădească chiar cu directorul uzinei.

— Plec, tovarășe director, striga el.

Cu toții l-au sfătuit pe Pîrleci să nu se pripească și să nu-și părăsească ciocanul. De ciudă că nimeni nu-l înțelege, Pîrleci a plecat la părinți. Acolo a hoinărit pe luncă și prin vii, a băut vin și a mîncat nuci, s-a dus la nunți, a jucat, a chiulit! Dar tot n-a putut să uite că se despărțise de atelier, de viața lui cea adevărată. După o săptămînă l-a apucat dorul de loviturile ritmice ale ciocanului, de băieții din echipă, de atelier, de tot ce mai înainte nu vroia să mai vadă și să mai audă. Il cuprindea tot mai mult rușinea pentru ce făcuse. Și iată-l în tren și... din nou în atelier.

— Tovarășe maistru, a spus el rușinat. Am... venit.

— Și? — l-a întrebat maistrul.

Maistrul Antonache Hristache l-a privit cîteva clipe în ochi, dojenitor, și apoi i-a spus:

— Bine! Să mai încercăm odată cu tine! Vino aici. Iți dau doi băieți buni: pe Anișoară Vasile, care n-are încă optsprezece ani, și pe Bratu Nicolae. Dar bagă de seamă, planul nostru e cam greu luna aceasta și n-aș vrea să-mi crape iarăși obrazul de rușine pentru nechibzuința ta.

L-am văzut atunci pe Pîrleci cum s-a îmbujorat la față. Și-a dus mîna energic la piept și-a spus:

— Tovarășe maistru, să vedeți numai ce treabă am să fac.

Cînd cei trei utemiști din noua echipă s-au întîlnit prima dată, ei au hotărît să muncească în așa fel încît maistrul lor — foarte pretențios de altfel — să fie mulțumit.

Peste o oră Pîrleci putea fi văzut în fața ciocanului, sfădindu-se cu Bratu Nicolae, care nu era destul de atent la lucru. Acesta s-a repezit la el și i-a spus:

— De ce-mi poruncești? Mîine să știi că nu mă mai vezi. Mă duc la „Republica". Acolo nu sînt șefi de echipă cărora nu le-a dat nici mustața, așa... ca ție.

Vorbele acestea l-au cam supărat pe Pîrleci. A tăcut cîteva clipe și a chibzuit. Aducîndu-și aminte că atît el, cît și Anișoară și Bratu și-au luat un angajament, l-a luat frumușel de mînă și l-a dus în fața gazetei de perete.

— Citește aici... Citește!

Bratu făcu ochii mari, citi titlul articolului: „Angajamentul tinerilor forjori". Apoi se întoarse spre Pîrleci și-l privi peste umăr.

— Și ce-i cu asta?

— Vezi aici numele tău? Iți amintești de angajamentul nostru? Il mai întreabă el, arătîndu-i cu degetul acolo unde scria anume despre el în articol.

— Da!

Și Bratu — cel obișnuit să umble brambura din uzină în uzină și din meserie în meserie — a citit tot articolul pe nerăsuflate. La urmă s-a uitat stingherit în jur și a spus, scărpinîndu-se în ceafă:

— Așa-i mă!... Ne-am luat un angajament și nu trebuie să ne facem de rîs. Apoi, după ce l-a privit pe Pîrleci cîteva clipe, a încheiat: — Hai la ciocan, șefule!

Maistrul Antonache s-a oprit undeva mai departe și l-a privit zîmbind.

— Măi, să fie... și-a zis el. Flăcăiandrii ăștia ai mei încep să trăiască viața de forjor cu tot dinadinsul.

In ziua aceea echipa lui Pîrleci a matrițat 520 bucăți de bucșe mici și a decupat peste 300 bucăți, întrecîndu-și norma zilnică cu peste 20 la sută.

Corespondent
TRAIAN BADULESCU

Arta unor păpușari cu o veche tradiție

Florica Teodoru
Director al Teatrului de păpuși din Timișoara

Vestea că Teatrul central de păpuși din Praga va da spectacole în țara noastră a umplut de bucurie inimile noastre ca și ale micilor spectatori. Și era firesc să fie așa. Pe fiecare dintre noi, cei care lucrăm în acest domeniu, ne interesează îndeaproape creațiile artiștilor din alte țări, și cu atît mai mult arta unor păpușari de renume.

O emoție de adolescentă m-a cuprins cînd cel din urmă gong a vestit începerea spectacolului. Cortina s-a dat înlături și spre mirarea mea — și cred că și a multora dintre colegi — în locul micii scene tradiționale cu care sîntem obișnuiți am văzut o scenă mare, un decor de asemenea de mari proporții. Mărimea decorului, care m-a uimit la început, era de fapt absolut necesară. In spectacolul „Marele Ivan" decorul, atît din punct de vedere al compoziției plastice cît și ca element caracterizant al acțiunii, cerea o asemenea extindere. Numai într-un asemenea cadru adecvat reliefării conținutului piesei — interpretarea actorului care îl înfățișează pe Ivan, cît și mișcarea păpușilor au putut fi pe deplin valorificate, mediul fiind firesc pentru desfășurarea acțiunii.

Piesa „Marele Ivan" de Serghei Preobrajenski și Serghei Obrazțov ilustrează prin mijloacele specifice basmului o idee deosebit de prețioasă: lupta victorioasă a poporului pentru libertate, împotriva asupritorilor. Prezența pe scenă a poporului cu toată forța și măreția sa nu se putea realiza în această concepție printr-o păpușă, deoarece Ivan este un adevărat uriaș față de asupritorii săi. Acest contrast a fost creat introducîndu-se alături de păpuși pe actorul-om care, prin diversitatea mijloacelor artistice folosite, a izbutit să împlinească cu deosebită expresivitate mesajul despre forța uriașă a personajului — poporul. Față de el, exploatatorii care-l împilează sînt tot atît de mici de statură cît sînt și la suflet. Pentru ca poporul — Ivan — să le trudească după plac, pentru a-l împiedica să se revolte, pentru a-l îngenunchia definitiv, hainii asupritori care își dau seama de nimicnicia lor — îl orbesc. Păpușile care înfățișează chipurile hidoase ale exploatatorilor trezesc ură aprinsă în sufletele micilor spectatori atît prin actele lor ticăloase cît și prin figurile lor exprimînd răutatea, bineînțeles fiecare avînd personalitatea sa distinctă. Clasele exploatatoare nu pregetă să aducă urgia războiului pentru a îngenunchia poporul care se ridică împotriva lor. Dar nimic nu poate opri victoria celor mulți și obidiți. Punctul culminant, învingerea forțelor răului, ale războiului, a fost primit cu vii aplauze de sala emoționată. Fiecare spectator, mic sau mare, bătrîn sau tînăr, a înțeles și a participat din plin la desfășurarea acțiunii; faptul că interpreții vorbeau în limba cehă nu a stînjenit participarea totală a publicului la acțiunea tumultoasă. Marea măiestrie a colectivului Teatrului central de păpuși din Praga, precum și excepționala concepție regizorală a prof. dr. Malik, laureat al Premiului de Stat, au reușit să valorifice din plin calitățile piesei „Marele Ivan".

Spectacolele „Marele Ivan" și „Fata cu părul de aur" vor rămîne mereu în amintirea mea ca un model de înalt nivel artistic, de fericită îmbinare a conținutului cu mijloacele de expresie.

Vizita colectivului Teatrului central de păpuși din Praga are o semnificație deosebită pentru teatrele de păpuși din țara noastră, oferindu-ne un bun prilej de a cunoaște arta unor păpușari cu o veche și glorioasă tradiție și un mijloc de a ne îmbogăți cunoștințele, de a învăța din experiența unor mari maeștri.

Dinu Lipatti

Cu cinci ani în urmă, răpus de o boală necruțătoare împotriva căreia a luptat cu un eroism de necrezut, marele muzician romîn Dinu Lipatti a încetat din viață. A murit în vîrstă de numai 33 de ani...

Viața-i fusese scurtă, mult prea scurtă; dar, după cum o lume se poate oglindi într-o picătură de apă, tot astfel și această viață a cuprins o lume neasemuită: lumea muzicii lui Lipatti. Și în această lume găsești adevăruri, frumuseți, atingi adîncuri, te înalți spre culmi. Nepieritoarea bogăție legată de numele lui Lipatti își soarbe vlaga nu numai din talentul lui, nu numai din tehnica-i ireproșabilă, ci din adevărul pînă la care pătrunsese în lucrările pe care le cînta. Acestea trăiau, și prin ele prindeau viață înseși gîndurile, tainele fanteziei și realitățile dimprejurul creatorilor lor. Ascultînd concertul de pian de Grieg sau, poate, valsurile lui Chopin, în interpretarea lui Lipatti, te înfiora nu numai perfecțiunea tehnică (sub îndrumarea prof. Florica Muzicescu, Lipatti dobîndise o măiestrie pianistică uimitoare; el acorda o extrem de mare atenție laturii tehnice, repetînd de zeci și chiar de sute de ori un fragment de lucrare pe care nu-l realiza așa cum își dorea) ci, în primul rînd, veridicitatea acestor interpretări. Desigur că respectul textului juca un mare rol în obținerea acestei veridicități. „Religia noastră adevărată și unică, singurul nostru punct de reper, de nezdruncinat, îl constituie textul scris — spunea Lipatti. Față de acest text nu trebuie să păcătuim niciodată, ca și cum ar trebui să fim trași la răspundere de orice fapt pe acest tărîm de către niște judecători de neînduplecat". Dinu Lipatti cerea asta unui elev, dar în primul rînd și-a cerut sieși această credință față de cerința ca „pînă la urmă să se arunce lumină asupra acelei imagini care corespunde cu cea mai mare fidelitate, ideii inițiale a creatorului".

Dar simpla respectare a textului nu-l satisfăcea pe Lipatti.

Citîndu-l pe un mare muzician italian, el arăta că nu e de ajuns să respecți o capodoperă ci trebuie s-o iubești. Această dragoste, această tendință de a desluși în spațiile portativelor gîndirea compozitorului l-a caracterizat pe Lipatti. Și, vorbind de această dragoste și de această tendință spre adevăr, nu putem să nu revenim din nou la numele îndrumătoarei sale, Florica Muzicescu.

Lipatti și-a cucerit un loc de cinste și în calitate de compozitor romîn. Suita „Șătrarii" scrisă la vîrsta de 16 ani, cele două dansuri romînești pentru două piane, cele trei dansuri pentru pian și orchestră, lucrări mai puțin cunoscute la noi ca „Concertino în stil clasic" stau mărturie a valorii acestui compozitor. Talentul său fusese remarcat la început de acad. Mihail Jora, care i-a fost mulți ani maestru. George Enescu a fost deosebit de legat de Lipatti. In „Amintirile" sale, George Enescu arăta: „Am crezut într-un timp că va fi violonist. A făcut și studii de compoziție și s-a dovedit admirabil de înzestrat în acest domeniu. Pînă la urmă a devenit acel minunat pianist pe care toți l-am aplaudat".

Dinu Lipatti ne-a lăsat compoziții puține dar de valoare, înregistrări, și ele puține la număr dar excepționale. Cel mai frumos omagiu adus unui muzician nu poate fi nici un discurs, nici o statuie, nici un articol, ci doar a face să răsune opera sa.

Aceasta este și datoria noastră.

C. TEODORIU

In ajutorul activiștilor U. T. M. de la sate

CALEA BUNEISTĂRI

In munca de lămurire și convingere a țăranilor muncitori cu gospodării individuale de a păși — pe baza liberului consimțămînt — pe drumul cooperativizării agriculturii, organizațiilor U.T.M. le revin sarcini de mare însemnătate. Activiștii utemiști și fiecare utemist de la sate trebuie să lămurească țăranilor muncitori marile avantaje pe care le oferă munca în gospodăria colectivă și întovărășirea agricolă față de munca în gospodăria individuală.

Atunci cînd își pune problema intrării în întovărășire sau în colectivă, țăranul muncitor este preocupat de o întrebare: oare munca în comun îi va aduce venituri mai mari decît cele pe care le realizează pe palma sa de pămînt? Acestei întrebări trebuie să-i răspundă în mod concret munca de lămurire. Numai atunci cînd se convinge că este în interesul său personal să intre în întovărășire sau colectivă deoarece astfel poate obține venituri mai mari, numai atunci țăranul muncitor intră în rîndurile întovărășiților sau colectiviștilor. Faptul că marea majoritate a întovărășirilor și gospodăriilor colective oferă membrilor lor condiții de viață cu mult mai bune decît aveau aceștia cînd lucrau în gospodăria individuală, exercită o mare atracție asupra țărănimii muncitoare, stimulează un număr crescînd de țărani muncitori să pășească pe drumul cooperativizării agriculturii. Ducînd muncă de lămurire, organizațiile utemiste trebuie să popularizeze larg, pe bază de exemple vii, cum anume se îmbină în gospodăria colectivă interesele personale cu cele obștești. In cele ce urmează vom prezenta cîteva aspecte ale acestei probleme.

Munca în comun—izvor de belșug

La temelia cointeresării materiale a colectiviștilor stă faptul că producția obținută în gospodăria colectivă este proprietatea obștească a membrilor gospodăriei, că cu cît este mai mare avuția obștească cu atît mai mult crește bunăstarea fiecăruia dintre ei. *Sporirea veniturilor fiecărui membru al gospodăriei colective este direct, nemijlocit legată de sporirea avutului obștesc al gospodăriei.* In gospodăria agricolă colectivă, datorită muncii în comun pe mari întinderi de pămînt, a folosirii mijloacelor mecanizate puse la dispoziție de către stat și aplicării metodelor agrotehnice, se creiază condiții pentru a smulge mai multe roade pămîntului, pentru obținerea unor producții cu mult superioare celor realizate în sectorul individual. Datorită marilor sale posibilități, colectiva poate să asigure colectiviștilor condiții de viață mereu mai bune. O gospodărie chibzuit organizată care dezvoltă o seamă de ramuri-anexe și care mărește an de an volumul producției ei prin folosirea metodelor înaintate de muncă, obține rezultate importante. Or, pentru întărirea gospodăriilor colective există depline condiții. Ajutorul primit din partea statului democrat-popular este puternic: mașini și tractoare, înlesniri la colectări, avantaje oferite prin sistemul de contractări și achiziții, reduceri de impozite, acordarea de credite ieftine etc. Colectiviștii trebuie să răspundă grijii ce li se arată luptînd pentru întărirea gospodăriilor colective și în acest caz rezultatele nu întîrzie niciodată să se arate. Practica dovedește că întotdeauna gospodăriile colective, prin posibilitățile pe care le au la îndemînă, realizează recolte medii la hectar mai mari decît cele ale țăranilor cu gospodărie individuală (deși și aceștia datorită sprijinului statului au mărit producția gospodăriilor lor). Cele 18 gospodării colective din raionul Negrești, regiunea Iași, au realizat o producție medie la hectar de 2.110 kg. grîu și 2.400 kg. orz, în vreme ce gospodăriile individuale din același raion au realizat în medie 1320 kg. grîu și 1.700 kg. orz la hectar. Exemple asemănătoare putem întîlni și în numeroase alte locuri. Iată un exemplu deosebit de grăitor: gospodăria colectivă din Păstrăveni, regiunea Bacău, a realizat în acest an 2.263 kg. grîu la ha., 3.000 kg. porumb la hectar, 1.920 kg. secară la ha., 48.000 kg. sfeclă de zahăr etc. In același timp, gospodăriile individuale aflate în aceeași comună au realizat 1.500 kg. grîu la ha., 2.000 kg. porumb la ha., 30.000 kg. sfeclă de zahăr.

Recoltele bogate întăresc gospodăriile colective deoarece duc la creșterea avuției obștești și în același timp îmbunătățesc condițiile de viață ale colectiviștilor. Imbinarea intereselor personale ale colectiviștilor cu cele generale, obștești, se realizează practic printr-o justă repartiție a veniturilor.

Ce destinație capătă veniturile — în natură și în bani — obținute de gospodăria colectivă?

Din veniturile obținute se achită obligațiile către stat în ceea ce privește impozitele și cotele de colectare, restituirile de cereale împrumutate, achitarea muncilor efectuate de S.M.T. și trebuie îndeplinite obligațiile ce decurg din contractările încheiate. O parte din produse se vînd statului, cooperației sau în piețe, în cantitățile stabilite de adunarea generală.

Un anumit procent din venituri este repartizat pentru a se creia fondurile de semințe, de furaje, și de rezervă, absolut necesare dezvoltării ulterioare a procesului de producție precum și un fond alimentar de rezervă, fonduri de ajutorare pentru invalizi, bătrîni etc. și fonduri pentru acoperirea nevoilor social-culturale (creșe, cluburi, biblioteci, instalații radiofonice și cinematografice etc.). O mare atenție trebuie acordată *fondului de bază (indivizibil)*. Acest fond constituie o bază materială a dezvoltării gospodăriei colective. An de an, fondul de bază trebuie complectat în vederea cumpărării de utilaje agricole și animale de muncă și de producție, achiziționării de materiale necesare construcțiilor și diferitelor reparații etc. La repartiția veniturilor sumele destinate fondului de bază trebuie stabilite într-o justă proporție. Creșterea sistematică a fondului de bază (indivizibil) are o deosebită însemnătate pentru întărirea gospodăriilor colective, fiind prin aceasta în mod direct un factor care contribuie la mărirea veniturilor colectiviștilor.

Imbinarea intereselor personale cu cele obștești în G. A. C.

Venituri pe măsura cantității și calității muncii depuse

După achitarea obligațiilor către stat și crearea fondurilor statutare, restul produselor obținute precum și al veniturilor în bani se împarte între membrii gospodăriei colective în raport cu zilele-muncă efectuate de fiecare. *Ziua-muncă reprezintă unitatea de măsură a cantității și calității muncii depuse de fiecare colectivist în gospodăria colectivă, precum și unitatea de măsură a părții ce trebuie repartizată fiecăruia din veniturile realizate de gospodăria colectivă.*

In gospodăria colectivă nu se face o repartiție egalitară a veniturilor. Repartiția veniturilor se efectuează în raport direct cu aportul pe care fiecare colectivist l-a adus prin munca sa la dezvoltarea gospodăriei colective.

Cea mai lesnicioasă și mai eficace formă de ținere a evidenței participării fiecărui colectivist la munca în gospodăria colectivă este ziua-muncă. In G.A.C., datorită varietății muncilor, zilele-muncă se împart în 5 categorii, de la cea mai simplă și mai ușoară, pînă la cea mai grea și care reclamă o calificare mai înaltă, fiecare fiind răsplătită într-un mod corespunzător. In plus, pentru a stimula interesul colectivistului în ce privește obținerea unor producții superioare, adunarea generală a gospodăriei are dreptul să adauge sau să scadă din totalul zilelor-muncă efectuate un anumit procent, în raport cu depășirea sau neîndeplinirea planului de producție.

Colectivistul este interesat să aibă un număr cît mai mare de zile-muncă, ceea ce poate obține printr-o participare activă la activitatea gospodăriei, prin întărirea disciplinei în muncă, printr-o mai bună organizare a timpului de lucru. Dar în același timp, colectivistul este interesat ca valoarea fiecărei zile-muncă să fie cît mai mare. Or, aceasta se poate realiza numai prin obținerea unor producții mari de către gospodăria colectivă, prin dezvoltarea ramurilor anexe etc. Intărirea continuă a colectivei are drept rezultat creșterea valorii zilei-muncă. Prin aceasta se îmbină interesele generale cu cele ale fiecărui colectivist în parte.

Unul dintre nenumăratele exemple ce se pot da în această privință îl oferă colectivistul Vasile Iacob din gospodăria colectivă din comuna Roma, raionul Botoșani, care a primit *numai ca avans* 1.415 kg. grîu, 330 kg. orz, 661 kg. cartofi, 661 kg. ceapă, 66 kg. brînză și 1322 lei.

O formă de împletire armonioasă în G.A.C. a intereselor obștești cu cele personale o constituie existența gospodăriei personale auxiliare a colectivistului. Deocamdată, organizarea producției în gospodăria colectivă nu a atins nivelul la care să poată satisface pe deplin toate cerințele membrilor ei. De aceea este necesară gospodăria auxiliară a colectivistului, gospodărie care întregește cantitatea și varietatea de produse obținute în colectivă și, în același timp, îi creează un izvor de venituri suplimentare, datorită valorificării surplusului de produse pe piață și mai ales prin organizațiile de la sate ale comerțului socialist. Gospodăria personală auxiliară a colectivistului beneficiază — din partea statului nostru democrat-popular — de o serie de înlesniri în plus față de gospodăria țăranului individual, înlesniri printre care se numără scutirea gospodăriei personale de cote obligatorii și de impozite în primii doi ani de la înființarea gospodăriei colective, reduceri la cotele obligatorii etc.

Avutul obștesc — temelia buneistări

Gospodăria colectivă rămîne însă principalul izvor al veniturilor colectivistului, baza creșterii buneistării sale. Tocmai pentru aceasta, o condiție primordială a îmbinării intereselor obștești cu cele individuale este ca munca în gospodăria colectivă să aibă *întîietate* asupra muncii în gospodăria personală auxiliară. Fiecare tînăr colectivist are datoria să constituie un exemplu în ce privește atitudinea față de munca în colectivă. Utemiștii, urmînd exemplul comuniștilor, trebuie să lupte cu toate forțele lor pentru creșterea avutului obștesc, pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective deoarece numai în acest fel se chezășuiește bunăstarea membrilor gospodăriei. Vom da cîteva exemple referitoare tot la gospodăria colectivă din comuna Roma, raionul Botoșani. Pe ogoarele acestui G.A.C. s-au obținut în medie cîte 2350 kg. grîu la hectar și 3450 kg. porumb la hectar; 20 de hectare cultivate cu sfeclă de zahăr au adus un venit de 135 de mii lei și 4500 kg. zahăr iar cele 8 hectare cultivate cu sfeclă butași pentru sămînță au adus 118.900 lei. De pe urma creșterii animalelor s-au obținut 51.000 lei. Totalizîndu-se veniturile obținute se poate constata că ele întrec o jumătate de milion de lei, fiind în acest an cu 111.000 lei mai mari decît în anul precedent. Or, faptul acesta se va reflecta din plin în volumul crescut al veniturilor repartizate colectiviștilor.

Un exemplu asemănător îl întîlnim și la gospodăria colectivă „Ogorul roșu" din comuna Laslea, raionul Sighișoara. Colectiviștii din această gospodărie s-au îngrijit de dezvoltarea multilaterală a G.A.C., destinînd o parte din venituri acestui scop. Rezultatul: astăzi gospodăria colectivă are o fermă cu 45 de vaci de rasă Siementhal și 32 de vite tinere, o crescătorie cu 30 de scroafe de prăsilă și zeci de porci, cu 300 oi, 42 cai și 8 perechi boi, o stupină formată din 32 familii etc. Colectiviștii au construit un grajd pentru 100 de bovine, o maternitate pentru 30 scroafe și 100 purcei, o stupină model, o magazie cu o capacitate de 35 vagoane cereale, o șură cu o capacitate de 52 vagoane, un atelier de fierărie și lemnărie etc.

Cele 210 familii din G.A.C. „Ogorul roșu" își îmbunătățesc an de an condițiile de viață. Numeroși colectiviști și-au cumpărat mobilă, biciclete etc.; 5 familii de colectiviști și-au construit case iar alte 17 case sînt în construcție. Toate acestea se datoresc întăririi gospodăriei colective.

Cît de mari sînt schimbările aduse în viața țăranilor muncitori de trecerea la gospodăria colectivă îți poți da seama, de pildă, vizitînd comuna Bod, raionul Stalin. In casele colectiviștilor s-a aprins „lampa lui Ilici" și a pătruns radioficarea. Mulți colectiviști și-au cumpărat aparate de radio, ceasuri, biciclete, mobilă nouă. Majoritatea colectiviștilor din acest G.A.C. au cumpărat cîte o vacă cu lapte pentru gospodăria personală. Gospodăria colectivă a făcut ca în comună să apară instituții noi, necunoscute în trecut: creșă, grădiniță de copii, colț roșu etc. Colectiviștii și familiile lor se bucură într-o măsură mereu crescîndă de roadele științei și culturii. Ei au constatat prin propria experiență că *în gospodăria colectivă interesele lor personale se îmbină în modul cel mai fericit cu interesele obștești*, că ei sînt interesați în consolidarea economico-organizatorică a gospodăriei colective, în dezvoltarea ei multilaterală.

★

Multe gospodării colective au devenit în acest an „milionare" deoarece veniturile lor au depășit un milion lei. Altele, deși nu au atins această sumă, au obținut totuși importante venituri. Intărirea gospodăriilor colective, petrecută în condițiile unei ascuțite lupte de clasă, a dovedit superioritatea muncii în comun — singura cale capabilă să ducă pe țăranul muncitor la un înalt nivel de trai.

Exemplele vii, realitatea însăși conving asupra foloaselor cooperativizării agriculturii. Aceste exemple trebuiesc însă larg popularizate deoarece dau răspuns multor întrebări pe care și le pun acei țărani muncitori ce încă nu au devenit colectiviști. O bună muncă de lămurire, la care organizațiile U.T.M. trebuie să participe intens, îi poate convinge pe aceștia să pășească pe drumul gospodăriei colective — drumul belșugului.

M. RAMURA
P. FLORIN

DE PESTE HOTARE SE TRANSMITE:

CREŞTE COSTUL VIEŢII ÎN ŢĂRILE CAPITALISTE

DIN 6 FAMILII FRANCEZE, UNA SUFERĂ DE FOAME

PARIS 3 (Agerpres).—Potrivit datelor oficiale, în ultimii cinci ani — din primul semestru al anului 1950 şi pînă în primul semestru al anului 1955 — costul vieţii a crescut în Franţa cu 35 la sută.

Ocupîndu-se de situaţia aşa-numitei categorii de francezi „deficitari din punct de vedere economic" ziarul britanic „Times" scrie: „Aceşti oameni nenorociţi, al căror număr se ridică la 600.000, sînt bătrîni sau inapţi de muncă şi au un venit anual care de fapt reprezintă doar 50 la sută din minimul de trai recunoscut oficial pentru salariaţi şi muncitori...

Din şase familii franceze scrie ziarul „Liberation", una suferă de foame. Ziarul arată că un salariat din doi nu cîştigă suficient pentru a se îmbrăca şi încălţa decent. In această situaţie se află două treimi din muncitorii manuali şi aproape o cincime din muncitorii calificaţi.

ARTICOLELE DE PRIMĂ NECESITATE DIN ANGLIA SE SCUMPESC NEINCETAT

LONDRA 3 (Agerpres). — In ultimii cinci ani — din primul semestru al anului 1950 şi pînă în primul semestru al anului 1955 — costul vieţii, potrivit datelor oficiale, a crescut în Anglia cu 29 la sută. Incepînd din 1947 preţurile la articolele de primă necesitate au crescut cu 50 la sută. In general costul vieţii a crescut odată şi jumătate în comparaţie cu 1947. Din ianuarie pînă în septembrie a.c. indicele costului vieţii a crescut cu patru puncte (de la 146 pînă la 150).

PREŢURILE MĂRFURILOR DE LARG CONSUM DIN TURCIA SINT MAI RIDICATE DE 5 ORI

ANKARA 3 (Agerpres). — In ultimele luni preţurile mărfurilor de larg consum au crescut în mod considerabil în Turcia. Ziarul turc Akşam, care a făcut o anchetă asupra ritmului de creştere a preţurilor în Turcia arată că din anul 1939 pînă în ianuarie 1953, indicele preţurilor la mărfurile de larg consum a atins 532 (luînd ca bază 100). In luna iunie a.c. preţurile mărfurilor ce constituie monopolul statului — ceaiul, tutunul, etc., — au crescut cu 10—25 la sută iar în iulie încălţămintea şi ţesăturile de bumbac şi de lînă s-au scumpit cu 10—20 la sută. In august tarifele poştale au fost majorate cu 25—50 la sută. Chiriile au înregistrat de asemenea majorări considerabile.

La rîndul său ziarul „Vatan" relevă că preţurile produselor alimentare au crescut cu 35 la sută faţă de 1953.

• Primirea călduroasă făcută oaspeţilor sovietici în Birmania
• *A început campania electorală în Franţa*
• Dezbaterile din parlamentele japonez şi vest-german

Recepţie în cinstea lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov la Rangoon

RANGOON 3 (Agerpres). Corespondentul special al agenţiei TASS transmite: La 2 decembrie, primul ministru al Uniunii Birmane U Nu a oferit o recepţie în cinstea lui N.A. Bulganin şi N. S. Hruşciov.

La sfîrşitul recepţiei, primul ministru al Uniunii Birmane U Nu a rostit o cuvîntare.

Cuvîntarea lui U Nu

La 21 octombrie 1955 cînd am sosit pe aerodromul din Moscova am urat călduros: „Să punem baze trainice pentru stabilirea unor relaţii de prietenie între cele două ţări ale noastre". Indelungata mea călătorie prin marea dumneavoastră ţară şi convorbirile libere şi sincere pe care le-am avut cu conducătorii şi cu poporul Uniunii Sovietice, m-au convins că în Uniunea Sovietică se manifestă o nemărginită simpatie şi bună voinţă faţă de poporul birman.

In orice parte a ţării am fost m-a uimit primirea extrem de caldă care mi s-a făcut şi toate cercurile au transmis prin mine urări sincere de fericire şi prosperitate poporului birman. Contactele personale pe care le-am putut stabili în Uniunea Sovietică m-au făcut să nu mă îndoiesc nici un moment de năzuinţa poporului sovietic de a dezvolta relaţii mai strînse între popoarele noastre.

După ce m-am înapoiat acasă mi-am amintit adesea repetatele declaraţii ale conducătorilor sovietici că relaţiile noastre sînt relaţii „între ţări egale şi suverane, care se respectă reciproc şi sînt interesate în menţinerea păcii".

Vizita în Birmania a conducătorilor de frunte ai Uniunii Sovietice va consolida şi mai mult relaţiile de prietenie existente între cele două ţări ale noastre. Excelenţele voastre ştiu fără îndoială că conducătorii şi poporul Birmaniei împărtăşesc pe deplin bunăvoinţa şi prietenia pe care le-aţi manifestat. Nu ne îndoim că Uniunea Sovietică, sub conducerea pricepută a excelenţelor voastre va reuşi să stabilească relaţii de prietenie trainică cu toate ţările mari şi mici.

Trăiască prietenia sovieto-birmană.

Apoi a luat cuvîntul N. A. Bulganin.,

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Vă mulţumesc d-le prim ministru în numele meu şi al tovarăşului Nikita Sergheevici Hruşciov pentru bunele cuvinte pe care ni le-aţi adresat.

Cu mare satisfacţie am ascultat declaraţia dvs. că aţi fost mulţumit de vizita în Uniunea Sovietică. Poporul nostru îşi primeşte întotdeauna prietenii cu cordialitate şi căldură.

Nu greşiţi atunci cînd spuneţi că după vizita în U.R.S.S. v-aţi întărit convingerea profundă că poporul sovietic doreşte dezvoltarea unor relaţii strînse între Uniunea Sovietică şi Birmania şi nutreşte simpatie şi respect faţă de poporul birman.

Se ştie că statele noastre au sisteme social-politice diferite. Totuşi acest lucru nu ne împiedică să trăim în relaţii de prietenie şi să dezvoltăm colaborarea paşnică pentru că popoarele noastre năzuiesc fierbinte spre menţinerea şi consolidarea păcii, necesară tuturor popoarelor pentru a munci în linişte şi fără teamă, spre binele omenirii.

Politica noastră faţă de celelalte ţări se bazează întotdeauna pe respectarea integrităţii teritoriale şi a suveranităţii, pe principiile neamestecului în treburile interne ale altor state, ale egalităţii şi avantajului reciproc în domeniul comerţului şi relaţiilor culturale. Pe această bază se întemeiază şi relaţiile noastre cu Uniunea Birmană.

Sîntem bucuroşi că poporul birman a obţinut unele succese pe calea lichidării urmărilor grele ale dominaţiei coloniale, ale intervenţiei străine şi războiului distrugător. Vă urăm din toată inima noi realizări şi mai mari spre binele şi prosperitatea ţării dvs.

Trăiască prietenia şi colaborarea dintre Birmania şi Uniunea Sovietică!

Trăiască pacea în întreaga lume!

★

RANGOON 3 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineaţa zilei de 3 decembrie, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au părăsit oraşul Rangoon, plecînd cu avionul spre statul Şan, situat în partea de nord-est a Uniunii Birmane. Avionul s-a îndreptat spre orăşelul Heho, situat la depărtare de 35 km. spre vest de oraşul Taungdji — capitala statului Şan.

FAPTE GRĂITOARE:

De ce se schimbă numele oraşului Seul

PHENIAN 3 (Agerpres). — Referindu-se la o ştire a agenţiei sud-coreene Habton Thonsin, postul de radio Phenian a transmis că guvernul Coreei de sud a instituit o „Comisie pentru schimbarea numelui capitalei" — Seul.

Postul de radio aminteşte că în luna septembrie Li Sîn Man a declarat că intenţionează să schimbe numele oraşului Seul pentru că americanilor le este incomod să pronunţe acest nume.

Curînd după aceasta, în ziarul oficios „Seul Sinmun" a început o campanie propagandistică în favoarea schimbării numelui Seul în „Unam" (al doilea nume al lui Li Sîn Man).

Intr-o informaţie transmisă de postul de radio Seul se spune că această intenţie a clicii lisînmaniste a stîrnit indignarea populaţiei din Coreea de sud.

Sub dictatul monopolurilor

OTTAWA 3 (Agerpres).—Agenţia United Press relatează că societatea canadiană „Acrown Zollerbach of Canada" şi societatea afiliată „Elk Falls Co" au anunţat scumpirea preţului hîrtiei de ziar pe care o produc.

După cum s-a mai anunţat, în ultimul timp mai multe societăţi canadiene producătoare de hîrtie — printre care „Abitibi Power and Paper Company", „Paper Sales Company" şi „Lawrence Paper Corporation" — au majorat preţurile. Această măsură nejustificată — întrucît preţul de cost a rămas acelaşi — a provocat protestele cumpărătorilor atît din Canada cît şi din numeroase ţări importatoare de hîrtie ca S.U.A., Franţa, Australia, Noua Zeelandă, Grecia, Germania, Belgia.

Situaţia politică din Franţa

— Data alegerilor parlamentare — E. Faure a preluat şi ministerul de interne

PARIS 3 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că alegerile pentru Adunarea Naţională au fost fixate în Franţa pentru data de 2 ianuarie 1956.

PARIS 3 (Agerpres). — Intr-un decret publicat în Buletinul oficial din 3 decembrie se anunţă că primul ministru francez Edgar Faure a preluat interimatul ministerului Afacerilor Interne.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: In Franţa a şi început lupta electorală, deşi inaugurarea oficială a campaniei electorale a fost fixată pentru 13 decembrie. La 2 decembrie Mendes-France, unul din liderii partidului radicalilor, a avut o întrevedere cu Guy Mollet, secretarul general al partidului socialist. In cursul acestei întrevederi s-a discutat situaţia politică în ajunul campaniei electorale. Pentru a stabili tactica partidului socialist în alegeri, pentru 6 decembrie a fost convocată o sesiune a Consiliului Naţional al partidului socialist.

La 2 decembrie a avut loc sub preşedinţia lui Edgar Faure o şedinţă a Biroului naţional al „Uniunii Republicanilor de stînga. După cum se ştie, din această Uniune fac parte partidul radicalilor, „Uniunea Democrată şi Socialistă de rezistenţă" (UDSR) şi o serie de mici grupări politice. In desfăşurarea acestei şedinţe s-a reflectat lupta care se duce în conducerea partidului radicalilor între Mendes France, vicepreşedinte al partidului şi Edgar Faure, preşedintele „Uniunii Republicanilor de stînga". Cu majoritate de voturi s-a confirmat că Faure rămîne preşedintele acestei Uniuni deşi recent Biroul partidului radicalilor l-a exclus din partid. S-a hotărît de asemenea ca „Uniunea republicanilor de stînga" să fie considerată ca o „grupare naţională" care va participa la apropiatele alegeri parlamentare.

In parlamentul japonez

TOKIO 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă agenţia Kiodo Ţuşin, la 2 decembrie s-a deschis cea de a 23-a sesiune extraordinară a parlamentului japonez. Primul ministru Iţiro Hatoyama a rostit o cuvîntare despre politica guvernului.

Referindu-se la orientarea politică externă a guvernului, Hatoyama a arătat că acesta „intenţionează să continue tratativele japono-sovietice, conform politicii noastre anterioare...". Primul ministru a declarat, de asemenea, că Japonia „va face tot posibilul pentru reglementarea relaţiilor cu toate ţările Asiei".

Mamoru Sighemiţu, ministrul Afacerilor Externe, care a luat apoi cuvîntul, a caracterizat obiectivul diplomatic al actualului cabinet ca o „intensificare a relaţiilor" cu S.U.A. şi celelalte ţări occidentale.

In Bundestagul vest-german

BONN 3 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 1 decembrie, von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, a făcut o declaraţie guvernamentală în Bundestagul vest-german cu privire la conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

La 2 decembrie au avut loc în Bundestag dezbateri de politică externă pe marginea declaraţiei guvernamentale.

Primul a luat cuvîntul Ollenhauer, preşedintele partidului social-democrat din Germania.

Reprezentanţii „partidului liber-democrat", ai partidului german şi ai blocului pe întreaga Germanie s-au pronunţat în sprijinul poziţiei guvernului R. F. Germane în problemele de politică externă.

Agenţiile de presă comunică:

PEKIN.— După cum relatează ziarele din Tokio, la 1 decembrie a sosit în capitala Japoniei o delegaţie de oameni de ştiinţă chinezi în frunte cu Go Mo Jo, preşedintele Academiei de Ştiinţe a R. P. Chineze.

BERLIN. — Departamentul de presă de pe lîngă primul ministru al R. D. Germane a dat publicităţii un comunicat în care se spune că Prezidiul Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane a adoptat hotărîrea de a-l numi pe Walter Ulbricht în funcţia de prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.D. Germane.

PEKIN. — In scopul întăririi şi dezvoltării legăturilor şi colaborării dintre Republica Populară Chineză şi Republica Democrată Germană, Guvernul Republicii Populare Chineze a adresat guvernului Republicii Democrate Germane o invitaţie oficială de a trimite în China în vizită de prietenie o delegaţie guvernamentală.

Prezidiul Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane a hotărît să trimită în Republica Populară Chineză o delegaţie guvernamentală, în frunte cu primul ministru, Otto Grotewohl.

Delegaţia guvernamentală germană va mai vizita R.P.D. Coreeană şi R. P. Mongolă.

PEKIN. — După cum transmite agenţia „China Nouă", un purtător de cuvînt al comandamentului Suprem al Armatei Populare Vietnameze a dezminţit ca fiind născocită ştirea că Armata Populară Vietnameză ar fi debarcat trupe în Vietnamul de sud.

NEW YORK. — Associated Press anunţă că congresul Federaţiei Americane a Muncii — A.F.L. — care s-a întrunit joi, a aprobat în unanimitate fuziunea cu Congresul Organizaţiilor industriale — C.I.O. In aceeaşi zi fuziunea a fost aprobată şi de congresul C.I.O.

La închiderea ediţiei

În Comitetul politic special O.N.U.

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din 2 decembrie a Comitetului politic special a continuat discutarea problemei admiterii de noi membri.

La discuţii au luat cuvîntul reprezentanţii Noii Zeelande, Birmaniei, Filipinelor, Irakului, Cehoslovaciei şi Braziliei, care au sprijinit proiectul de rezoluţie al Canadei.

Discutarea problemei admiterii de noi membri va continua în şedinţa din 5 decembrie.

In India prietenă, la Tîrgul internaţional de la New Delhi

Declaraţiile tov. ing. Horaţiu Iancu

Conducătorul delegaţiei guvernamentale a R.P.R. la deschiderea Tîrgului internaţional de mostre de la New Delhi, tov. ing. Horaţiu Iancu, locţiitor al ministrului Industriei Petrolului a avut o convorbire cu un corespondent al Agenţiei Romîne de Presă „Agerpres", căruia i-a împărtăşit unele impresii din recenta vizită făcută în India.

Delegaţia romînă care a participat la deschiderea Tîrgului internaţional de mostre de la New Delhi — a declarat ing. Horaţiu Iancu, a fost alcătuită din ingineri — specialişti în diferite domenii ale tehnicii şi specialişti din cadrul Ministerului Comerţului Exterior. Delegaţiei i-a revenit sarcina să reprezinte ţara noastră la marele Tîrg internaţional deschis la 29 octombrie în capitala Indiei, fără îndoială, cel mai important tîrg internaţional deschis pînă acum în Asia.

Trebuie să spun că de cum am sosit pe pămîntul indian şi pînă la plecarea noastră am putut cunoaşte direct, nemijlocit, marea, călduroasa ospitalitate a poporului indian. Peste tot am fost primiţi cu multă simpatie, ceea ce a făcut ca tot timpul şederii noastre acolo să ne simţim ca în casa unor prieteni buni. În vizitele oficiale făcute de membrii delegaţiei noastre, diferitelor personalităţi de vază, în frunte cu primul ministru al Indiei, Nehru, am văzut interesul deosebit manifestat de fruntaşii politici indieni pentru colaborarea cu ţara noastră. Dl. Nehru ne-a mulţumit pentru primirea călduroasă făcută delegaţiei economice indiene care ne-a vizitat ţara şi şi-a exprimat speranţa că relaţiile dintre Romînia şi India se vor dezvolta în viitor foarte mult.

Vorbind în continuare despre Tîrgul internaţional de mostre de la New Delhi, ing. Horaţiu Iancu a subliniat că el a dat posibilitate întîlnirii a numeroşi specialişti care au putut lua cunoştinţă de cele mai recente realizări tehnice şi de specialitate din întreaga lume.

Pavilionul R.P.R. cît şi sonda petroliferă în funcţiune — produs al întreprinderilor romîneşti de utilaj petrolifer — au atras un mare număr de vizitatori. Printre aceştia s-au aflat primul ministru Nehru şi fiica sa Indira Gandhi, precum şi personalităţi indiene de frunte.

Reprezentanţii întreprinderilor noastre de comerţ exterior au avut de la bun început numeroase întrevederi cu reprezentanţi ai autorităţilor indiene şi ai firmelor comerciale, ale căror rezultate credem că vor duce la mărirea considerabilă a volumului exportului de mărfuri romîneşti către India şi alte ţări ale Asiei.

Ing. Horaţiu Iancu a spus în continuare: Membrii delegaţiei guvernamentale romîne au avut fericitul prilej de a se găsi la New Delhi în ziua cînd locuitorii capitalei indiene au făcut grandioasa primire delegaţiei sovietice, tovarăşilor N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. A fost o manifestaţie nemaivăzută — după cum înşişi indienii au spus-o. Manifestaţia a uimit prin caracterul său spontan şi sincer. Peste un milion de oameni, din New Delhi şi din împrejurimile capitalei au venit să aclame îndelung pe conducătorii sovietici. A fost o adevărată manifestare de frăţie între popoare.

In încheiere, ing. Horaţiu Iancu a spus: Vizita făcută în India ne-a dat prilejul să cunoaştem de aproape marea patrie a unui popor ospitalier, harnic şi blajin care luptă din greu să-şi vindece rănile unei împilări seculare. In fruntea acestei măreţe lupte se află omul a cărui personalitate este cunoscută şi mult stimată în întreaga lume, Dl. Jawaharlal Nehru. Marea construcţie pe care o întreprind astăzi popoarele Indiei se bucură de simpatia şi sprijinul tuturor popoarelor lumii.

INFORMAŢII

Sîmbătă dimineaţa a plecat în Uniunea Sovietică un grup de artişti romîni care vor prezenta concerte şi îşi vor da concursul la o serie de spectacole de operă la Moscova, Kiev, Odesa şi Lvov. Grupul condus de Dagobert Bucholz, artist emerit al R.P.R. directorul muzicii în Ministerul Culturii, este format din violoncelistul Radu Albulescu, artist emerit al R.P.R., soprana Iolanda Mărculescu şi tenorul Valentin Teodorian, prim solişti ai Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R., baritonul Nicolae Herlea, laureat al Festivalurilor internaţionale ale tineretului şi al concursului internaţional de la Geneva.

★

Zilele acestea a părăsit capitala o delegaţie romînă care va lua parte la cea de a 6-a sesiune a Comitetului pentru problemele agricole de pe lîngă Comisia economică O.N.U. pentru Europa. Lucrările sesiunii vor avea loc între 6 şi 10 decembrie la Geneva.

Din delegaţie fac parte reprezentanţi ai Ministerului Comerţului Exterior şi ai Ministerului Agriculturii şi Silviculturii.

★

Sîmbătă la amiază, în sala „Nicolae Cristea" din str. Brezoianu, a avut loc deschiderea unei expoziţii cu lucrări executate în timpul activităţii extraşcolare de studenţii institutelor de arte plastice „Nicolae Grigorescu" din Bucureşti şi „Ion Andreescu" din Cluj.

La deschiderea expoziţiei au fost de faţă: tov. M. Crişan, director general adjunct în Ministerul Culturii, artişti plastici, critici de artă, profesori şi studenţi de la cele două institute de arte plastice.

Aceasta este cea de a doua expoziţie studenţească de artă plastică. Sînt expuse aproape 250 de lucrări de pictură, sculptură şi grafică.

(Agerpres)

CRONICĂ

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Ion Popescu a fost numit ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. în Republica Populară Ungară în locul tov. Ştefan Cleja, care a primit o altă însărcinare. (Agerpres)

ŞTIRI SPORTIVE

★ Sîmbătă seara, în Aula Bibliotecii Centrale Universitare, în prezenţa unui numeros public, s-au desfăşurat partidele din cea de a 15-a rundă a finalei campionatului de şah al R.P.R.

Fruntaşul clasamentului, V. Ciocîltea, a jucat cu negrele împotriva lui R. Alexandrescu, reuşind să cîştige un pion din deschidere. In continuare, au survenit multe complicaţii pe tablă şi la întrerupere Ciocîltea are doi pioni pentru calitate, dar probabil că partida se va termina remiză.

Campionul ţării O. Troianescu, cu albele, a jucat excelent în faţa lui Bălănel care după o rezistenţă îndîrjită s-a recunoscut învins la mutarea 50. M. Rădulescu l-a învins pe Gunsberger în 28 de mutări printr-un atac bine condus.

Costea, cu albele, a jucat pasiv deschiderea şi Urseanu a luat iniţiativa, decizînd partida în favoarea sa la mutarea 39. Partida Reicher-Halic a avut o desfăşurare liniştită astfel că la mutarea 26 cei doi parteneri au căzut de acord asupra remizei. Restul partidelor s-au întrerupt.

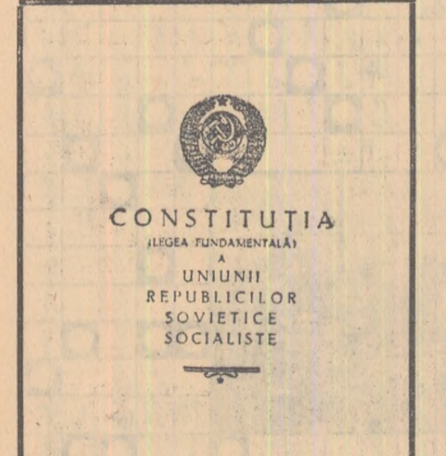
In clasament pe primele locuri se află Ciocîltea, Troianescu şi Halic cu 9 puncte fiecare şi cîte o partidă întreruptă.

Astăzi, începînd de la ora 17, se dispută partidele din runda 16-a.

★ Echipa selecţionată de hochei pe gheaţă a Uniunii Sovietice, care a întreprins un turneu în Anglia, a întîlnit în seara zilei de 1 decembrie pe stadionul de iarnă „Empire Pool Wembley" din Londra echipa clubului „Wembley Lions", fruntaşă a clasamentului campionatului de hochei al Marii Britanii.

Jocul dintre cele două echipe a fost extrem de disputat. Încă din primul minut, hocheiştii englezi reuşesc să deschidă scorul. Echipa sovietică trece la atac şi în scurt timp înscrie două puncte. După pauză, jucătorii englezi obţin egalarea şi scorul de 2—2 se menţine pînă aproape de sfîrşitul meciului cînd Babici înscrie cel de al treilea punct în favoarea echipei U.R.S.S. Meciul a luat sfîrşit cu scorul de 3—2 în favoarea echipei U.R.S.S.

★ Astăzi încep la Stockholm campionatele internaţionale de tenis de masă ale Scandinaviei, competiţie la care participă cei mai valoroşi jucători din Anglia, Franţa, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P.R., Austria, Australia şi Suedia. Timp de 4 zile, pentru cucerirea titlurilor de campioni internaţionali, se vor întrece sportivi cunoscuţi în lumea întreagă în frunte cu campioana mondială Angelica Rozeanu (R.P.R.), Linda Wertl (Austria), fostul campion mondial englezul Leach Andreadis (R. Cehoslovacă), Dolinar (R.P.F. Iugoslavia), Fliessberg (Suedia), finalişti ai campionatelor mondiale şi alţii.

„Marea Lege prin care tinereţea-nfloreşte..."

ARTICOLUL 118. Cetăţenii U.R.S.S. au dreptul la muncă...

Dreptul la muncă este asigurat prin organizarea socialistă a economiei naţionale, prin creşterea neîntreruptă a forţelor de producţie ale societăţii sovietice, prin înlăturarea posibilităţii crizelor economice şi prin lichidarea şomajului".

★

Pentru aceşti tineri mineri de la mina carboniferă nr. 7—8 a trustului „Kopeiskugol" (regiunea Celeabinsk) munca este o chestiune de onoare. Absolvind cu succes o şcoală minieră din oraşul Kopeisk, ei şi-au însuşit o înaltă calificare şi acum fac parte din marea armată de muncitori ai ţării socialismului.

ARTICOLUL 121. Cetăţenii U.R.S.S. au dreptul la învăţătură.

Dreptul la învăţătură este asigurat în Uniunea Sovietică prin numeroasele măsuri înfăptuite de statul sovietic ca: introducerea învăţămîntului elementar general şi obligatoriu; învăţămîntul gratuit în şcoli cu şapte clase, învăţămîntul în limba maternă şi numeroase alte măsuri menite să înlesnească învăţămîntul. A fost creată o largă reţea de şcoli, de institutii de învăţămînt mediu şi superior speciale cu frecvenţă şi prin corespondenţă, de cursuri etc. In instituţiile de învăţămînt din U.R.S.S. lucrează aproximativ 2.000.000 de profesori.

— In acest an, în anul I al şcolilor superioare cu frecvenţă, serale şi prin corespondenţă s-au înscris peste 460.000 de tineri şi tinere.

— In primăvara acestui an aproape 90.000 de tineri şi tinere au primit diplome de maturitate pentru absolvirea învăţămîntului mediu. In afară de aceasta peste 16.000 de tineri muncitori şi muncitoare au absolvit în acest an şcolile tineretului muncitoresc.

„ARTICOLUL 123. Egalitatea în drepturi a cetăţenilor U.R.S.S., fără deosebire de naţionalitate şi rasă, în toate domeniile vieţii economice, de stat, culturale şi social-politice este lege nestrămutată.

Başkiria este una din cele mai mari republici autonome, care face parte din Federaţia Rusă. Aceasta este o ţară cu enorme bogăţii naturale, pe care Puterea Sovietică le-a pus în slujba poporului.

In anii dinaintea revoluţiei, başkirii nu aveau un teatru propriu, după cum nu aveau nici limbă literară, institute de învăţămînt superior, institute de cultură şi ştiinţă. Toate acestea au fost aduse poporului başkir de către orînduirea sovietică, toate acestea sînt garantate de Constituţie; Constituţia a asigurat condiţiile pentru înflorirea forţelor spirituale ale poporului başkir, dezvoltarea artei sale naţionale în formă şi socialistă în conţinut.

Reuniunea fruntașilor

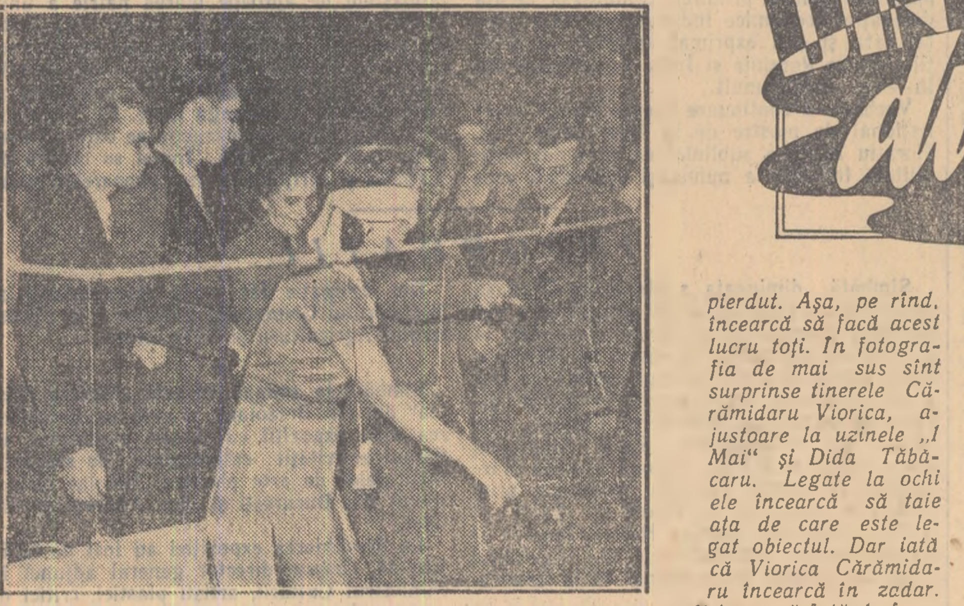
Comitetul orășenesc U.T.M. a organizat într-o duminică în sala uzinelor „1 Mai" o întîlnire tovărășească cu fruntașii în producție și la învățătură din orașul Ploești.

Sala a devenit neîncăpătoare. In număr mare au participat tineri și tinere, elevi și eleve fruntași. După programul dat de ansamblul de cîntece și dansuri al C.C. al U.T.M., a urmat un frumos program de dansuri și jocuri de societate. La această întîlnire puteau fi văzuți tineri fruntași ca Popescu Gheorghe, Telecoasă Stelian, Petcu Ion, Viorica Cărămidaru și alții. In grupul de față, Popa Vasile, secretarul comitetului U.T.M. al uzinei „1 Mai", povestește unor tineri fruntași din această uzină veniți cu soțiile lor la reuniune, despre cîteva aspecte vesele de la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia (fotografia din dreapta sus).

Programul acestei reuniuni tovărășești a fost îmbogățit cu ghicitori literare.

Unul din momentele cele mai vesele din cadrul reuniunii a fost jocul de societate: „Pe dibuite sau exact". Redăm mai jos felul cum s-a desfășurat acest joc.

„Pe dibuite sau exact"

Reuniunea tovărășească a fruntașilor în producție și la învățătură era în toi. In timpul valsului „Dunărea albastră", orchestra încetează a cînta și pe fețele perechilor de dansatori se citește mirarea. Totul se lămurește imediat. Unul dintre tineri, care nu de mult a vizitat Moscova, propune un joc distractiv învățat acolo, intitulat „Pe dibuite sau exact". Nu era unul în sală să nu-și întrebe vecinul despre acest joc. Dar nimeni nu știa să dea vreo lămurire Propunerea este primită cu gălăgioasă voie bună.

Nu durează mult și apare o sfoară fixată la ambele capete pe doi suporți. De sfoară sînt legate colete și obiecte mărunte ca: păpuși, scrumiere, statuiete, creioane mecanice, truse de manechiură, pahare de lichior etc., etc. De această dată curiozitatea e și mai mare. Se explică jocul. Un număr de tineri și tinere sînt legați la ochi și apoi se dă fiecăruia cîte o foarfecă. Ei se îndreaptă cu foarfecile deschise în direcția obiectelor atîrnate de sfoară.

O regulă a jocului este că n-ai dreptul să-ți încerci „norocul" decît o singură dată. Dacă la prima închidere a foarfecii n-ai reușit să tai ața de care e fixat obiectul, ai pierdut. Așa, pe rînd, încearcă să facă acest lucru toți. In fotografia de mai sus sînt surprinse tinerele Cărămidaru Viorica, ajustoare la uzinele „1 Mai" și Dida Tăbăcaru. Legate la ochi ele încearcă să taie ața de care este legat obiectul. Dar iată că Viorica Cărămidaru încearcă în zadar. Obiectul a rămas mult în urmă față de foarfecă. Rîsete vesele izbucnesc cînd tînăra Viorica închide foarfeca și ața rămîne neatinsă.

Cu toate acestea, Tăbăcaru Dida merge „la sigur". Mica statuietă este ca și cîștigată.

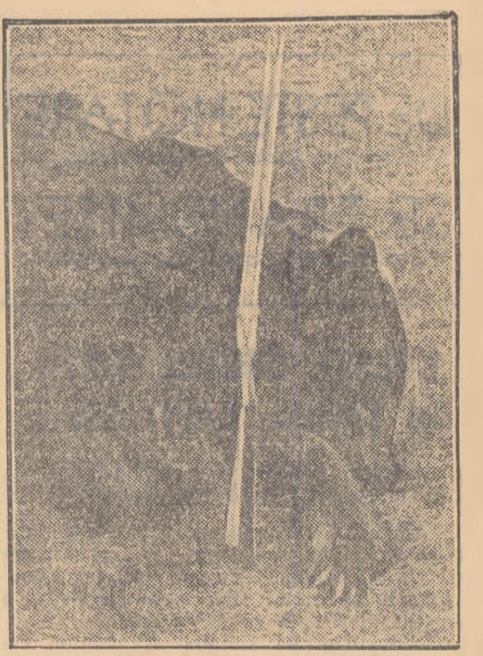
Pe lîngă obiectele de valoare ce sînt expuse se poate introduce și un obiect de surpriză, care poate să sporească farmecul jocului. Observați printre obiectele expuse și un colet. Greutatea lui este destul de mare. Fiecare participant ar dori să-l cîștige Din grup, participă și Nițu. Legat la ochi el se îndreaptă spre coletul cu pricina. Chiar de la prima încercare a tăiat ața de care era susținut pachetul surpriză...

Acum toți sînt curioși să vadă după ce a „alergat" tînărul Nițu. Urmează desfacerea pachetului. Bucuros, cu mișcări nerăbdătoare, Nițu desface coletul. „Oare să nu fie nimic în el?", se întreabă Nițu, aruncînd pe jos în hazul tuturor nenumărate hîrtii de împachetat. Dar iată că din „voluminosul colet" cade o bucată de mămăligă uscată și un toporaș de lemn.

Incercați și voi un asemenea joc. Cînd organizați reuniuni tovărășești sau „Joi ale tineretului", programați și un asemenea joc de societate care va crea multe momente vesele.

PUIU NICOLAE

La vînătoare de urși...

Pornisem într-o dimineață mohorîtă de noiembrie, treisprezece vînători: șapte oaspeți din R. P. Albania și R. P. Bulgaria și șase gazde.

Pe măsură ce ne-ndepărtăm de Bistrița, avîntîndu-ne spre codri, cerul se însenina.

Către marginea codrului, capul coloanei s-a oprit. Cu un semn înțeles în toate limbile — își duse degetul la gură — cerea liniște. In codru nu se auzeau decît cumetrele gaițe, veșnic agitate și sfădalnice. Am pornit iar, apoi din nou capul coloanei s-a oprit. De data asta gestul lui mutesc n-a mai fost priceput. Am grăbit pasul, strîngîndu-ne buluc în juru-i.

O șoaptă abia înțeleasă îi scăpă printre buze... „ursul"!

Nu văzurăm nici un urs, ci o biată rîmă, și nici nu putea fi; nu trăim în lumea fantasmelor unde cogeamite namilă putea să se transforme într-un vierme tîrîtor.

Abia apoi ne dumirirăm noi; era o urmă proaspătă de urs. O urmă aidoma piciorului de om desculț. Nu însă a unui om obișnuit, ci a unui uriaș din poveste.

Am pornit mai departe, uitîndu-ne fiecare peste umăr să mai privim odată urma uriașului munților și codrilor noștri.

Alături de mine, un prieten își exprima — ca pentru dînsul — gîndurile pe șoptite: „cu mistreții mai merge cum mai merge, dar cu urși n-aș vrea să am de-a face".

După puțin timp, capul coloanei s-a oprit iar. De data asta urmele de urs erau nenumărate. Părea că pe aici trecuse o armată de uriași desculți.

Cărarea mergea pe marginea codrului. In stînga, se desfășura o poiană care-și prăvălea mantia verde pînă-ntr-o văiugă întunecoasă. Dincolo de ea, spinări uriașe de dealuri care porneau în valuri pînă hăt spre miazănoaple unde străjuiau semeț orizonturile, cetățile de piatră ale munților Rodnei.

— Urșii! am exclamat toți deodată.

In fața noastră, nu la mai mult de o aruncătură de băț, apăruse din desimea codrului, o familie. Ursoaica mamă și doi ursaci. Ei înainte și ea în urmă.

Surprindere generală și dintr-o parte și din cealaltă, dar numai de-o clipită. Mama s-a ridicat și fulgerător a dat brînci în stînga și-n dreapta celor doi ursaci, împingîndu-i cu putere, înainte, spre poiană.

Păreau doi bolovani care se rostogoleau năprasnic în salturi caraghioase către văgăuna întunecoasă. In urmă ursoaica se prăvăli ca o stîncă în copci uriașe, cu o repeziciune de negîndit pentru o asemenea masivitate.

Am rămas toți pironiți locului petrecîndu-i cu privirea pînă la îndemnul organizatorului în a le urma calea.

Mai rămăseseră zece minute pînă la timpul convenit cu bătăiașii de a începe vînătoarea. Am pornit către standuri, repede, dar pe tăcute. Potrivit sfatului primit toți își recapitulau în gînd ce aveau de făcut. Nimeni nu îndrăznea să scape amănuntele unei asemenea vînători unde disciplina, stăpînirea de sine și curajul sînt factorii hotărîtori.

S-au fixat opt standuri. Linia standurilor se desfășura în potcoavă pe marginea unei văiugi ce se asemăna cu o „strachină" uriașă.

In fața standurilor — dinspre miazăzi — cobora către fundul „străchinii" o coastă de deal îmbrăcată în pădure tînără și deasă de nepătruns. In flancuri, se desfășura pădurea seculară. In spate, continua desișul. Terenul de vînătoare nu avea mai mult de 300 ha.

Fiecare își controla pentru a nu știu cîta oară arma și munițiile, căuta să-și fixeze poziția cea mai bună și apoi înțepenea cu arma în mînă. Nici o mișcare nu tulbura tăcerea adîncă a pădurii. Doar cîte o păsărică sărea de pe o creangă sau alta, ciripind.

Se făcuse ora zece. Dinspre miazăzi, de după culmea de deal ale cărui coaste împădurite se pierdeau în fundul „străchinii" din fața noastră s-au auzit primele hăulituri care au spart tăcerea. Porniseră gonacii.

Fiecare dintre vînători și-a încordat simțurile.

Primul lătrat repezit și apoi larma s-a mărit. Cîinii adulmecaseră vînatul. Dinspre coasta de deal, din fața noastră, auzul încordat desprindea în desișuri un zgomot ca de bolovani prăvăliți ce veneau spre văiugă, către „strachină". Veneau urșii!...

Din mijlocul liniei arcuite a standurilor, a spart liniștea aparentă, prima bubuitură de pușcă. Incă una și apoi mai multe deodată.

Cîinii hăituiau nervos, gonacii se îndemnau unii pe alții, bubuiturile zguduiau văzduhul și la această larmă se adăugau gîfîiturile puternice ale urșilor ce năvăleau spre țiitori. Incă o pocnitură urmată de un mormăit răgușit, aspru ca ghiarele morții. Și încă una, însoțită de un urlet de furie oarbă. Urs rănit...

Dinspre standul cu numărul șapte, se auzi un strigăt nervos care trăda nestăpînirea de sine.

— Vin urșii, vin urșii, nu mai trageți că-i înfuriați!

Era același prieten care intrase de la bun început nervos în stand. — „N-aș vrea să am de-a face cu urși"... îmi sunau în urechi vorbele-i rostite cu teamă.

— Trageți, trageți în urșii răniți c-au s-atace gonacii, se auzi o poruncă de comandant cu experiență.

— Gonaaaaași! opriți goana că sînt urși răniți în bătaie. Rupeți-vă către flancuri, repetă autoritar aceiași voce. Era organizatorul.

— Nimeni nu mai trage decît în urșii răniți!

Vocea lui însă nu fu auzită decît de vînători.

Larma gonacilor înfierbîntați de emoțiile momentului, larma cîinilor care mai mult schelălăiau decît lătrau, cu greu s-a potolit.

Urșii forfoteau în „strachina" văgăunei și apoi țîșneau către standuri ca prin niște strungi.

La standul I au năvălit zece urși. Doi au căzut sub foc, trei răniți s-au îndreptat cu o furie oarbă spre cei doi vînători. Unuia îi tremura carabina în mînă trimițînd focurile la întîmplare. Dublura, stăpînă pe sine, i-a doborît numai la cîțiva metri înaintea standului.

La standul nr. 2, au năvălit douăzeci și cinci. Treceau unul după altul în goană nebună. Primul a căzut sub foc, al doilea s-a repezit spre vînători. Dublura și-a ridicat calm arma țintind în plin. Ursul s-a prăbușit. Un nor negru de fum împiedica vederea. Vînătorul oaspete (Koliu Jelev) împrăștia fumul cu șapca, să poată vedea. Pe lîngă el țîșni un urs. Dublura îl salută politicos cu pălăria, oaspetele îl urmări cu o piatră și apoi pe altul... trei... patru... zece, cincisprezece, douăzeci... douăzeci și cinci.

La standul trei au trecut bolizi șapte urși.

La standul cinci, trei; la șase, doi; la opt, doi.

Deodată dinspre standul șapte, un strigăt deznădăjduit. Ceva asemănător cu cuvîntul „ajutor", care mai mult se ghicea decît se înțelegea.

Toate privirile s-au îndreptat deodată într-acolo. Armele erau întinse, gata de tras. Un moment de grea cumpănă.

Cei doi vînători din standul numărul șapte s-au lăsat surprinși de furia unui urs rănit. Pe prietenul de care am vorbit, fiindcă el era unul din cei doi, îl văd zburînd pur și simplu în aer... Se aruncase ca de pe o trambulină — din marginea malului unde își avea standul — deasupra gropii din față de parcă ar fi năzuit să se agațe de cer. Cu o labă ursul i-a apucat arma care, din cauza loviturii și strînsurii năprasnice, s-a frînt în două din dreptul trăgacilor, făcînd să explodeze în aer ambele focuri.

Ursul a rămas cu partea lemnoasă din ceea ce cu cîteva clipe înainte se numea armă, iar omul — cu țevile.

La un moment dat — în aer — în cădere, cele două trupuri s-au învălmășit, prăbușindu-se apoi în groapa din față. Moment de răscruce. Omul a căzut lîngă mal, în niște buturugi, ursul s-a rostogolit cîțiva metri mai jos, suficient prilej să vină focul salvator din stînga.

Prietenul nostru fusese salvat. S-a ales cu o spaimă grozavă și o rană ușoară la umăr.

Vînătorii și gonașii s-au adunat, vînătoarea luase sfîrșit.

Totul se petrecuse în 45—50 de minute. La fiecare minut trecuse cîte un urs. Ieșiseră în bătaie 48 din care au căzut 13. In afara bătăii, trecuseră încă vreo 30 de urși, care au trecut prin marginea pădurii unde așteptau mașinile.

O învățătură însă se desprinde din toate acestea, învățătură valabilă pentru toți, mai ales pentru astfel de situații, chiar dacă în ele nu sînt urși, ci alt vînat cu totul și cu totul inofensiv. Disciplina, stăpînirea de sine, curajul fac mai mult decît focul de armă. Ele preîntîmpină situații grave.

I. ANDRONACHE

DIN duminică ÎN duminică

Florin Mugur

La vîrsta noastră...

La vîrsta noastră, dragostea, nicicînd
Nu bate-n poarta caselor, cuminte,
Și nici nu-ntreabă: „pot să intru?" blînd,
Cu-n glas înmlădiat a rugăminte,

Ci năvălește fără căpătîi,
Prin uși deschise larg, și prin ferestre,
Și făr-s-aștepte-acel străvechi: „rămîi!"
Zbucnește-n cînt cu sute de orchestre;

Cu bucurii, cu zbatere, cu foc,
In piept ți-aprinde soarele, cumplită,
Ți-aruncă-n aer inima pe loc —
Voios, cu-a fericirii dinamită...

Pe-acest pămînt...

Pe-acest pămînt cu oameni pătimași,
Pe care, duri, îl străjuie Carpații,
In fața luminoșilor urmași,
Sîntem eroii primei generații.

Ei vor privi cu dragoste-ntr-o zi
Spre fiecare clipă-a vieții noastre,
In perlă prefăcută, spre-a luci
Prin apa depărtărilor albastre.

Știm: truda noastră, perlelor le-o da
Și greutate — și desăvîrșire.
Iubirea însă, cea mai-naltă stea,
Le-o dărui eterna strălucire.

Proverbe și zicători albaneze

☆ *După cum smochini cu un singur fruct nu există, așa nu trebuie omul să aibă un singur prieten.*

☆ *Vulpea o prinzi prin șiretenie, lupul — prin îndrăzneală.*

☆ *Copiii mănîncă prune acre iar părinților li se strepezesc dinții.*

☆ *Cînd dulăii se încaieră, lupul atacă cu îndrăzneală turma.*

☆ *Dacă faci economie la cuie, pierzi potcoava.*

☆ *Cînd vulpea ține o cuvîntare, cocoșii trebuie să chibzuiască bine.*

☆ *Unde nu pătrunde soarele, intră mai tîrziu doctorul.*

☆ *Cine rîde tot timpul e un prost, cine nu rîde niciodată e un om nefericit.*

ŞAH

Problema nr. 9 (Inedită)
MARCEL ASCHENAZI
București

Mat în 2 mutări

Controlul poziției

ALB: R.a.4, D.d.1, T.f.7, N.d.5, C.b.4, C.d.4, P.b.2.

NEGRU: R.e.5, T.e.4, C.e.7, C.g.3, Pp.d.6, g.7, g.4.

★ ★

Soluția problemei nr. 7 de V. NESTORESCU publicată în numărul 2033 din 13 noiembrie 1955.

In această problemă este prezentată o temă modernă, cunoscută sub numele de „apărarea prelungită". După cheia 1Te3—e4! care creează amenințarea 2Dd4 mat, negrul se apără deplasînd calul oriunde (apărarea de gradul I), dar pierde controlul cîmpului b5, ceea ce permite 2Db5 mat. Negrul elimină acest mat, prelungindu-și apărarea cu 1... Ce6! (apărarea de gradul al II-lea), dar cu prețul unei noi slăbiri a poziției sale — interferența liniei de acțiune a nebunului — ceea ce permite albului să continue cu 2Dd7 mat. Se observă însă că negrul mai dispune de o nouă resursă de apărare, anume 1...Cf5! (apărarea de gradul al III-lea), care elimină slăbiciunile din primele apărări, dar oferă albului posibilitatea de a-l face mat după 2.N.f.7.

După 1... C.b.3, 2Dc4 mat se produce o apărare de gradul al III-lea suplimentară.

Problema admite însă și o altă soluție după 1.N.f.7+ așa cum arată cititorii noștri Miteanu C. (Craiova), Roșca S. (București) și Enea Oct. (București).

Autorul corectează problema plasînd în poziția inițială turnul e3 pe cîmpul e7.

PALAVRAGIUL

— portret satiric —

A privit speriat spre director. Ce-o fi însemnînd? Știe sau nu știe? Nu i-a spus decît lui Ionescu. Da. numai lui, dar de ce?... Iar își face probleme. Ionescu i-a spus doar: fii liniștit, Maftei. Nu spun la nimeni. Și totuși... Totuși, răspunsul la salut al directorului n-a fost cel obișnuit. A dat din cap și parcă printre dinți a șoptit ceva: Să fi fost „bună ziua"? Și parcă i-a și zîmbit. Nu! Imposibil! Știe ceva. Așadar Ionescu nu și-a ținut cuvîntul.

Deodată se liniști. Și în fond ce a spus: că fata directorului vine cam des pe la fabrică. La nevoie poate s-o întoarcă. Ce-i anormal în asta? Da, va recunoaște! Și va spune deschis: Da, tovarășe director, i-am spus lui Ionescu: fata dumitale vine cam des prin fabrică. Atîta doar. Că Ionescu o mai fi adăugat motivul pentru care vine asta-i altceva. O știu de fapt și alții. Ce, i-un secret? O știe și portarul și secretara tovarășului director, cărora, de fapt, tot el le-a spus că fata tovarășului director, elevă în ultima clasă a liceului de fete din oraș, vine la fabrică pentru a-l vedea pe Andrei Petrescu.

Maftei surîse mulțumit. Așadar, am scăpat. Am acoperire. Să vezi cum o să-i înfrunt pe toți. Ce au cu mine? — începu iar să-și vorbească. — N-am voie să spun o vorbă, că-s palavragiu.

★

De fapt acest nume îl căpătase de mult, să tot fie aproape un an de atunci. Participa la o ședință U.T.M. Stătea în fund, liniștit. Părea absent la tot ce se întîmpla în jur. Privea prin fereastră un cer tulbure de început de vară. Deodată, își auzi numele. Era gata să se ridice în picioare, cînd își dădu seama că se vorbea despre el. Apoi, numele lui revenea în discuții. Și cu toții, parcă s-au înțeles: palavragiu și iar palavragiu. A luat cuvîntul și el: „Tovarăși, eu... vă spun drept, nu cred că sînt palavragiu. Îmi place să vorbesc... Dacă mi se povestește ceva interesant redau și altora ceea ce mi s-a spus. Că aud unele zvonuri și le spun mai departe?... păi tocmai de-aia le spun, să le demasc..."

N-a înțeles de ce întreaga adunare a rîs.

„Ai grijă, i-a atras atenția tovarășul care conducea ședința. Ai grijă Maftei, lasă pălăvrăgeala".

★

A plecat de la ședință fluierînd. Nu și-a dat seama la început. Apoi conștiința a început să-l încerce. Își impuse, așa cum făcea la ocazii speciale, autoascultare. Și hotărî: De miine nu mai spun nimic Nici n-am să mai vorbesc nimic Aha! Palavragiu! Lasă că v-arăt eu! O să-mi spuneți de acum înainte Tăcutul. Nici n-o să mă mai recunoașteți. Și își schiță un plan. Nu voi mai răspunde decît la salut. Doar în cazuri cu totul speciale voi răspunde monosilabic: „Da!" „Nu!" „Bine!". Atît.

(Desen de CIK DAMADIAN)

S-a ținut de cuvînt pînă... dimineața.

— Ai auzit? l-a întrebat cineva.

— Ce? întrebă transfigurat de emoție Maftei, uitînd toate autopromisiunile din ajun. Apoi a plecat mulțumit. Aflase ceva nou. Deschise prima ușă:

— Ai auzit? În cîteva minute știa tot etajul.

Seara, în pat, își reaminti angajamentul. Ce să fac, se scuză sieși, așa sînt eu. La mine acest lucru e ceva organic. Și în același moment, liniștit, adormi.

★

S-au ridicat amîndoi deodată și au ieșit pe coridor.

— Ei, te-ai gîndit? spuse cel scund privind în ochii tovarășului său. Nici un răspuns. Se auziră din nou vorbele zorite ale primului:

— Vasile nu ezita! Trebuie să-l ajutăm pe Maftei. Unde o să ajungă astfel? Cred că-i mai bine acum pînă nu-i prea tîrziu. Al să vezi, și tovarășul director mi-a spus: „Are un fond bun dar trebuie ajutat".

Fu întrerupt de celălalt:

— M-am hotărît! Și vorbiră îndelung pînă ce fură de acord.

★

Nu se știe cum a ajuns la urechile lui Maftei. Nici el nu-și amintește cine l-a spus. Dar deodată a sărit ca ars. Trebuie să afle toată lumea! Așadar cineva va fi trimis la școală? Cine? N-are importanță! Cert e că nu merită. I-au spus-o doar Vasile și Ionel, cei mai buni prieteni ai lui. Da! Va trebui să-i convingă pe toți, să le argumenteze, să dovedească tuturora că nu merită.

— Ai auzit?

— Ce?

— Pleacă, pleacă la școală.

— Cine pleacă, măi Maftei?

— Ce importanță are cine, nu merită tovarășe, nu merită...

Pînă seara întregul etaj a aflat că cineva pleacă la școală, cineva care nu merită însă aceasta.

★

A doua zi, fură convocați toți tinerii de la etajul respectiv. Mulți presupuneau, din cele auzite cu o zi înainte, motivul convocării. Luă cuvîntul directorul:

— Tovarăși, ne-am gîndit să trimitem la școală pe un tînăr care în producție e foarte bun, care dă dovadă de străduință. Este drept că-i place să vorbească mult și uneori vrute și nevrute. Dar sîntem convinși că el este un om cinstit și că școala îl va ajuta mult. Acest tînăr este Maftei Alexandru.

★

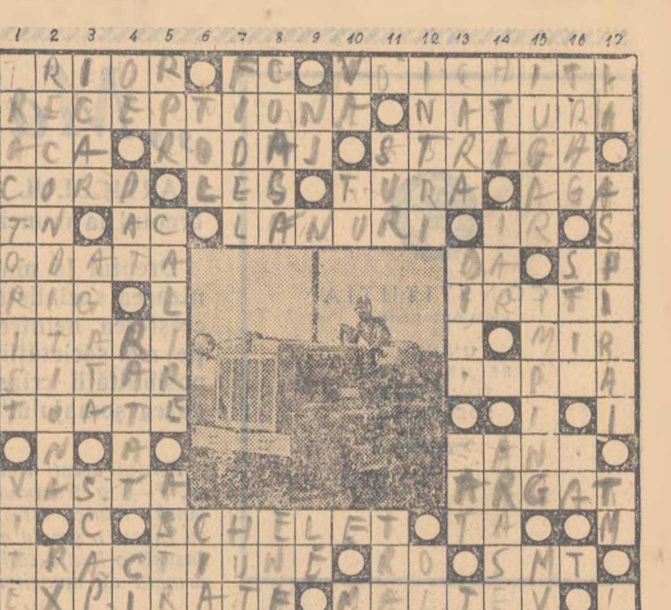
Cînd Maftei auzi cele spuse de director simți deodată că se prăbușeste ceva în el. Așadar despre el era vorba. Își explica acum privirea directorului. Și el cum o interpretase... Treceau năvalnic prin fața sa toți cei ce l-au ajutat în ședință. Auzea parcă șoaptele celor doi prieteni ai săi. Se văzu deschizînd ușile, șoptind:

— Ați auzit?... Nu merită... Nu merită...

I. ISAIIA

Cuvinte încrucișate

TRACTOARE

Orizontal

1. Mașină de curățat sămînță. — Foc la margini! — Erou al Muncii Socialiste, șeful unei brigăzi de tractoare. 2. A verifica buna calitate a reparațiilor la tractoare. — Transformarea ei, marele vis al lui Miciurin. 3. Măcar la mijloc. — După sfîrșitul reparațiilor la tractoare. — Țipă. 4. Trup. — Corpuri neînsuflețite de animale (sing). — Schimb. — Polițist de odinioară. 5. Teodor Nicoară. — Caută-l în carul cu fîn! — Holde — Alifie (mold). 6. Cîndva. — Afirmație. — Sap la margini! 7. Frig fără-nceput. — Enervezi, 8 Pantaloni țărănești. — Pace (în rusă). 9. Pasăre. — A atașa mai multe mașini agricole la un tractor. 10. Numeral. 11. Marcă de tractoare. 12. Așa cum este cîmpia Bărăganului. — Odinioară slugă la stăpîn. 13. Susține corpul omenesc. — Pronume. 14. Puterea tractorului de a remorca mașinile cu care se lucrează. — Literă grecească — Stațiune de mașini și tractoare. 15. Trecute. — Ar pămîntul la 45—50 cm. adîncime după metoda savantului colhoznic... 16. Cal dobrogean (plural). — Fasole industrială — Tractor... 35. 17. Măiestria conducerii tractorului. — Luptă fiecare tractorist pentru a realiza cel puțin 1000 în fiecare an. — Prășesc porumbul.

Vertical

1. Mecanizator. — Ritmul zilnic al însămînțărilor și arăturilor sau iuțeala tractorului. 2. A aduce în stare de funcționare o piesă stricată a tractorului. — Romulus Xenopol. 3. Institutul de cercetări agronomice al R.P.R.. — A atîrna de cîrligul tractorului un plug sau o semănătoare. — Pierdut din vedere. 4. Două vocale. — Il găsești și în vagonul tractoriștilor. — Greșit! — A da exemplu. 5. Scumpa noastră patrie. — Operație de tratare termică a pieselor. — Stele. 6. Covor (mold) — Cai încurcați. 7. Credincios. — In leagăn. 8. Unealtă agricolă folosită la recoltatul păioaselor. — Moșul care adoarme copiii. 9. Nicolae Jianu. — Pronume. — Pe cal, sub călăreț. — 10. Vară la început. — Alt pronume. — Montez pe jumătate! 11. Nici alb nici negru. — A existat. 12. Pășești înăuntru. — Meșter în confecționarea vaselor de lut. 13. Rutierele noastre transportă motorină. — Cu ajutorul lor afînezi pămîntul înainte de arătură (sing.). — Intins. 14. Haiti... cu lipsuri! — Primul tractor romînesc. — Brăzdasem. 15. Unitate de măsură a pămîntului (ard). — Urnesc din loc batoza cu ajutorul brațelor. — Marin Vasile. 16. Duc după mine. — Fel de a lucra. — Verigă. — K! 17. Vaiet. — Năzuiai. — Teme! — Tip de tractor romînesc.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52